

■ Χάθηκαν 773,92 εκατ. ευρώ μέσα σε τρία χρόνια

Συνεχίζεται η καταλήστευση των αποθεματικών του ΙΚΑ

ΣΕΛΙΔΕΣ 10-11

**ΑΠΟΧΗ
Οχι στον
εκβιασμό!**

ΣΕΛΙΔΑ 3

ΓΣΕΕ-ΣΕΒ- Κυβέρνηση

Προγραμματική συμφωνία σε βάρος των εργαζόμενων

ΣΕΛΙΔΑ 9

Δίνουν και παίρνουν τα προπλάσματα των ιδιωτικών πανεπιστημίων και η ιδιωτικοποίηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης

ΣΕΛΙΔΑ 13

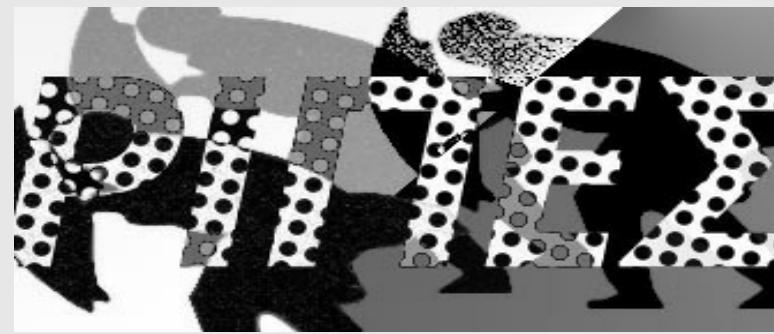
ΝΔ και ΠΑΣΟΚ υιοθετούν το πρόγραμμα του ΔΝΤ

**ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ
και ΕΡΓΑΣΙΑΚΟΣ
ΕΦΙΑΛΤΗΣ**

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

30/5/1951: Κίνημα Ι.Δ.Ε.Α. 30/5/1914: Γέννηση Μιχαήλ Μπακούνιν 30/5/1977: Σύλληψη ανθυπλιαρχου ε.ε. για ρίψη χειροβομβίδας σε βιβλιοπωλείο με βουλγαρικά βιβλία (Ασκληπιού) 30/5/2006: Εκρηκτικός μηχανισμός κοντά στο σπίτι του υπουργού Γιώργου Βουλγαράκη (Επαναστατικός Αγώνας) 30/5/1220: Γέννηση Alexander Nevski 30/5/1918: Θάνατος Georgi Plechanov 31/5: Ημέρα κατά καπνίσματος, Ζιμπάριμπουε: Ημέρα ανεξαρτησίας (1979) 31/5/1678: Η lady Godiva ιππεύει γυμνή διαμαρτυρόμενη για τη δυσβάσταχτη φορολογία 31/5/1866: Ιδρυση Ku Klux Klan (Tennessee) 31/5/1999: Αρχή δίνεις Οτσαλάν 31/5/1917: Παραίτηση Κωνσταντίνου Α', ενθρόνιση Αλέξανδρου 31/5/1957: Θάνατος Στέφανου Σαράρη 31/5/1968: Η δικτατορία καθιερώνει υποχρεωτικό κούρεμα με ψηλή μαθητών και κορδελά μαθητριών 31/5/1977: Βόλβια σε κινηματογράφο Θεσσαλονίκης που προβίζει την «Επιδρομή στο Εντεμπέ» 31/5/1979: Εμπρηστικές βόμβες σε λεωφορεία σε γκαράζ της ΕΑΣ (Τρεις Γέφυρες) 1/6: Τυνησία: Ημέρα νίκης-συντάγματος (1959) 1/6/1979: Κατοδίκη δέκα μελών ακροδεξιάς Οργανώσεως Εθνικής Αποκαταστάσεως (ΟΕΑ) 1/6/1979: Εμπρηστική βόμβα στην Επιθεώρηση Εργασίας (Ιωνία) 2/6: Ιταλία: Ημέρα δημοκρατίας-συντάγματος (1946), Τυνησία: Ημέρα νεολαίας, Ισλανδία: Ημέρα ναυτικού 2/6/1940: Γέννηση Κωνσταντίνου Β' Γλεξμπουργκ 2/6/1953: Ενθρόνιση βασιλισσας Ελισάβετ 2/6/1992: Δημοψήφισμα Δανίας, όχι στο Maastricht 2/6/1982: Δύο εμπρηστικές και τρεις εκρηκτικές βόμβες σε αμερικανικά αυτοκίνητα και πολυεθνικές (ΕΛΑ) 2/6/2005: Εκρηκτική βόμβας Επαναστατικού Αγώνα εξώ από το υπουργείο Απασχόλησης (Πειραιώς) 3/6/1989: Βίαιη καταστολή φρογγιτικής εξέγερσης πλατείας Τιεν αν Μεν (Πεκίνο) 3/6/1964: Ομάδα ακροδεξιών εισβάλλει σε συνεδρίαση της βουλής και ξυλοκοπείται από βουλευτές 3/6/1979: Βόλβια στο κτίριο Εθνικού Οργανισμού Καπονού (Καποδιστρίου) 3/6/1982: Βομβιστική απόπειρα σε τρεις αμερικανικές τράπεζες (ΕΛΑ) 4/6: Ημέρα παιδιών-θυμάτων επιθετικότητας, Φινλανδία: Ημέρα σημαίας (1867) 4/6/1951: Ιδρυση ΕΔΑ 4/6/1942: Πρώτη εκτέλεση στο σκοπευτήριο Καισαριανής από Γερμανούς (Πλωτάρχες ΛΣ Καζάκος και Κωτούλος) 4/6/2001: Ο 15χρονος αλβανός Afrim Salla, πυροβολήθηκε κι έμεινε παράλυτος, όταν -όπως ισχυρίστηκε η ΕΛΑ- όπλο συνοριοφύλακα εκπυρσοκρότησε τυχαία όταν σκόνταψε 4/6/1989: Θάνατος Ayatollah Khomeini 5/6: Ημέρα περιβάλλοντος 5/6/1967: Πόλεμος έξι ημερών (το Ισραήλ καταλαμβάνει: Λωρίδα Γάζας, Σινά, υψηπέδα Γκολάν και Δυτική Οχθη Ιορδανή) 5/6/1969: Απόδραση Αλέξανδρου Παναγούλη (Μπογιάτι), με βοήθεια δεκανέα Μωράκη 5/6/1919: Ελληνες πυρπολούν τουρκικά χωριά περιοχής Όδεμις και σκοτώνουν τούρκους ομάχους 5/6/2004: Θάνατος Ronald Reagan 5/6/1898: Γέννηση Federico García Lorca 5/6/1998: Νεκρός ο 28χρονος Μπάκορι Μπάχο από «εκφοβιστικά πυρά» μεθοριακής περιπόλου.

● Αμφιβάλλει κανείς ότι στο σύνδημα «σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα», που επαναλαμβάνει διαρκώς ο Γιωργάκης, το ΠΑΣΟΚ και οι ευρω-σοσιαλιστές έχουν ήδη απαντήσει; ●●● Βαρβαρότητα κι όποιος αντέξει ●●● Άλλα κι ο Καραμανλής, πόσο απελπισμένος είναι για να πιαστεί απ' αυτό; ●●● Θυμίζει κάπι μαρμόθρεφτα πιτσιρικιά που φωνάζουν τη μαμά τους για να της πουν ότι ο Κωστάκης τα έβρισε ●●● Οπως καταλάβατε, δα βαδίσουμε μέχρι τις ευρωεκλογές με δυο γαλάζια συνδήματα «Υπεύθυνοι ή ανεύθυνοι», «ευγενείς ή υβριστές»; ●●● Πολιτικότατα και τα δύο ●●● Ποιος Αντώναρος, Φεβρωνία και τα μιαλά στα κάγκελα ●●● «Πας μη ΠΑΣΟΚ βάρβαρος», είναι η ιστορική φράση που εκστόμισε η Πατριαράκου, κάνοντας τάχαμου κριτική στο σύνδημα του Γιωργάκη ●●● Α, ρε Λουλή, με τις μεγαλοφυείς ιδέες σου ●●● Εννοείται πως περιμένουμε να τοπιστεθεί και η Νίκη Τζαβέλλα επί του δέματος ●●● Εκτός αν ο πρόεδρος Χεριχέρης της έχει επιβάλλει αφωνία, όπως στο

μπουμπούκο ●●● Ο «κόκκινος Πάνος» ή Πλανάρας, όμως, δεν κόλλησε και τράβηξε μια ξεγυρισμένη μαρξιστικολενιστική ανάλυση που μας έστειλε όλους ●●● Τα είχε γραμμένα, βέβαια, αλλά άλλοι γαλάζιοι δεν ξέρουν ούτε πού να ψάχουν να τα βρουν ●●● Ερώτημα τελικό επι του δέματος ●●● Ο μέγας επικοινωνιολόγος Λουύλης, δεν έχει προσέξει ότι η όλη συζήτηση αφορά ένα κεντρικό σύνδημα του ΠΑΣΟΚ, που σημαίνει ότι το κάνει πιο προσιτό στους ψηφοφόρους, ενώ εμφανίζει τη ΝΔ ως ετεροπροσδιορίζομενη και αμυνόμενη, δηλαδή κατά βά-

ση ένοχη; ●●● Ο παπούς Γεώργιος Παπανδρέου (γνωστός και ως γερο-παπάζης) είχε εκστομίσει το περιβότο «και εις την λαοκρατίαν πιστεύομεν» ●●● Ο εγγονός Γιωργάκης προσπαθεί να τον μιμηθεί, αλλά παραμένει καρικατούρα του ●●● Τέρμα πια οι «τρέλες», πότε με Μάνο-Ανδριανόπουλο και πότε με Ματσούκα ●●● Το ΠΑΣΟΚ οδεύει ξανά προς την εξουσία, ο Γιωργάκης «βλέπει» πρωδυμουργία, οπότε η «παιδική χαρά» της Χαρ. Τρικούπη έκλεισε και στη δέση της μπήκαν οι πολιτικές διαδικασίες της Ιπποκράτους ●●● Η στήλη οφείλει να κά-

◆ Επιτέλους, ο Γιωργάκης έδωσε την περιγραφή της «βαρβαρότητας». Είπε πολλά και διάφορα, όπως για σκάνδαλα, για διαφθορά και ατιμωρησία, για το κλείσιμο της Βουλής νύχτα και άλλα. Μόνο για την εικετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, για τον καπιταλισμό δηλαδή, δεν είπε λέξη. Γ' αυτό και στα επιμέρους στοιχεία που συνιστούν την -κατά ΠΑΣΟΚ- βαρβαρότητα εύκολα αναγνώριζε κανείς τα ίδια που γίνονταν και επί ΠΑΣΟΚ. Οπότε, το προεκλογικό σύνθημα θα έπρεπε να γίνει: πράσινη ή γαλάζια διαχείριση της βαρβαρότητας;

◆ Στόχο για τρίτο ευρωβουλευτή διατάπωσε δημοσίως ο Περισσός, διά στόματος Αλ. Παπαφρήγα. Σεβαστός ο στόχος για ένα κοινοβουλευτικό κόμιμα, εξάπτει τον κομματικό πατριωτισμό και καταπολεμά το λήθαιρο του κομματικού σώματος. Τους εργαζόμενους, όμως, γιατί να τους ενδιαφέρει ένα τέτοιος στόχος; Γιατί να τον θεωρήσουν ως κέρδος για τα δικά τους συμφέροντα; Και άλλη

φορά είχε τρεις ευρωβουλευτές ο Περισσός. Δόθηκαν μήπως τότε από καλύτερες θέσεις οι εργαστικοί και λαϊκοί οιγκώνες;

◆ «Πού να ξέρω εγώ; Πυροβοστής είμαι, δεν είμαι αρχαιολόγος». Ετσι φέρεται να απάντησε ο πρώην αρχηγός του Πυροβοστικού Σώματος και πρώην γενικός γραμματέας Πολιτικής Προστασίας, Παναγιώτης Φούρλας, καταθέτοντας στην Ασφαλεία Λαμίας, για τα αρχαία αντικείμενα που βρέθηκαν στο πατρικό του σπίτι στο Καπονοχώρι Φθιώτιδας. Ήξερε, πάντως, να κρυφτεί για να γλιτώσει το αυτόφωρο. Και εκείνοι που του άσκησαν

τη δίωξη ήξεραν να κουκουλώσουν την υπόθεση και να τελειώσουν όλα ήσυχα κι ωραία. ◆ Στο ρομαντικό περιβάλλον της «αίθουσας των Κήπων» της Ρηγιλής μαζεύτηκε η ΔΑΚΕ καλλιτεχνών για να συνομιλήσει με τον υπουργό Πολιτισμού και φερελπίδα δελφίνο Αντώναρη Σαμαρά. Ήταν εκεί μερικοί από τους γίγαντες της σύγχρονης ελληνικής τέχνης. Κώστας Πρέκας, Γιώργος Κοινούσης, Τέρης Χρυσός, Λάκης Τζιορντανέλη, Γιώργος Σαλαμπάσης κ.ά. Ποιοι έλειπαν; Ο Ζαχόπουλος και ο κολλητός του σκηνοθέτης Μυλωνάς. (Ο Sakis δεν ήταν εκεί, διότι είναι σύμβολο όλου

του έθνους και όχι μόνο μιας ποράταξης).

◆ Διαβάσαμε στο «Ποντίκι», ότι διάφοροι παροπλισμένοι Νεοδημοκράτες έφτιαξαν το «Σύνδεσμο 1974», προκειμένου να λειτουργήσουν ως λόμπι στο εσωτερικό της γαλάζιας παράταξης. Μεταξύ των ιδρυτικών μελών του «Συνδέσμου» διαβάσαμε και το όνομα

Φώτης Παπαγεωργίου. Επειδή είναι από τους λόγους (10 σε σύνολο 31) που δίπλα στο όνομα δεν αναφέρεται ιδιότητα, ωράμα: μήπως είναι ο γνωστός αξιωματικός της Αντιτρομοκρατίκης, που παραιτήθηκε πρόσφατα επειδή θεωρούσε τον εαυτό του ριγμένο;

◆ Από τον φιλικό στο ΠΑΣΟΚ Τύπο σημειώθηκε η τοποθέτηση της Συλβάνας Ράπτη στη δεύτερη θέση του ευρωψηφοδέλτιου του ΠΑΣΟΚ ως άνοιγμα στο «ρεύμα» Βενιζέλου. Εκείνο που δεν σημειώθηκε (για ευνόητους λόγους) είναι πως το άνοιγμα είναι πρωτίστως προς το Συγκρότημα Λαμπράκη, του οποίου η Ράπτη υπήρξε εξέχον στέλεχος. Κι αυτό λέει πολλά.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Εμπρός λαέ μη σκύβεις το κεφάλι, ο μόνος δρόμος είναι Καραμανλής και πάλι.

Σύνθημα Ονειδιών στη Λάρισα

Το 'πε, το 'πε ο παπαγάλος, στο Μαξίμου πάει άλλος.

Σύνθημα Πλασόκων στη Λαμία

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Είναι πολλές και σημαντικές. Στη συγκεκριμένη περίπτωση όμως, παρά τις εκατέρωθεν βολές, κύλησε ο σταλνικός τεντύζερης και βρήκε το αριστερότικο καπάκι.

Γ. Γιαννουλόπουλος (Ελευθεροτυπία)

Δεν θέλουμε τους συμπολίτες μας από τη μειονότητα ως μαντανούς στα ψηφοδελτία

■ Δικηγόροι Κ. Κούνεβα

Η ανάκριση εξακολουθεί να καρκινοβατεί

Δυόμισι μήνες μετά την προηγούμενη συνέντευξή τους (11 Μάρτη), οι δικηγόροι της Κωνσταντίνας Κούνεβα, Δάφνη Βαγιανού και Κώστας Παπαδάκης, επανήλθαν με νέα συνέντευξη Τύπου, την περασμένη Τετάρτη, για να καταγγείλουν τα ίδια πράγματα. Οτι η ανάκριση καρκινοβατεί, ότι αυτοί που έπρεπε να κλήθουν δεν κλήθηκαν, ότι χάθηκε πολύτιμος χρόνος καθώς για πολύ καιρό οι έρευνες στρέφονταν αποκλειστικά στο φιλικό και συγγενικό περιβάλλον της Κούνεβα, ότι δεν έγινε καμιά έρευνα στις αποθήκες που πωλούν υλικά σαν το οξύ που χρησιμοποιήθηκε στη δολοφονική επίθεση κατά της συνδικαλίστριας κλπ. Δυο μήνες πέρασαν από τότε που κατέθεσε η ίδια Η. Κούνεβα και όμως καμιά αξιοποίηση της κατάθεσής της δεν έγινε. Ξέρετε γιατί; Γιατί, όπως με έκπληξη τους πληροφορήθηκαν μόλις τις τελευταίες μέρες οι συνήγοροι, καθ' όλο αυτό το διάστημα η δικογραφία είχε φύγει από το γραφείο του ανακριτή Ελ. Γεωργίλη και είχε επιστρέψει στην εισαγγελία, προκειμένου να συνταχθεί το απολλακτικό βούλευμα για τον άτυχο μετανάστη από την Αλβανία, γνωστό της Κ. Κούνεβα, στον οποίο οι αδίστακτοι της ασφάλειας πήγαν να φορτώσουν το έγκλημα, επειδή ο άνθρωπος τηλεφώνησε για να μάθει τις συνέβη, όταν άκουσε από τα ΜΜΕ για τη δολοφονική απόπειρα. Οι δικαστικές αρχές, που τόσο αστραπαία δρουν όταν πρόκειται να βγάλουν καμιά εργαστική κινητοποίηση παράνομη και καταχρηστική, εξακολουθούν να ενεργούν με ρυθμό χελώνας, αφήνοντας τη δικογραφία να «χάνεται» για τόσο μεγάλα χρονικά διαστήματα.

Το μόνο παρήγορο που ακούστηκε σ' αυτή τη συνέντευξη Τύπου είναι ότι η Κωνσταντίνα πάει καλύτερα στην υγεία της. Οι γιατροί κατέφεραν να αποκαταστήσουν τη βασική βλάβη στον οισοφρόγο και άρχισαν πλέον να της χορηγούν ελαφρά τροφή από το στόμα. Ομως, ο επίπονος μαραθώνιος της μαχητικής εργάτριας έχει πολλά χιλιόμετρα ακόμη. Υπάρχουν προβλήματα στην τραχεία και στο αναπνευστικό σύστημα, καθώς και στο πρόσωπο και τα μάτια, που πρέπει να αποκατασταθούν. Το καλό είναι ότι οι γιατροί αισιοδοξούν.

ΑΠΟΧΗ: Οχι στον εκβιασμό!

ΟΠερισσός κόβει: «Οχι στην αποχή! Βολεύει τη ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ, την ΕΕ. Τι θα εκφράσει η αποχή, συνειδητή ή λόγω «χαλαρότητας». Καταρχήν είναι βέβαιο ότι η αποχή θα εκληφθεί ως αποδοχή της ΕΕ, ή, στη χειρότερη περίπτωση, ως ανοχή σε αυτή την Ένωση των μονοπλιών. Ως ανοχή στους μπεριαλιστές, σε αυτούς που σφάζουν και ξεζουμίζουν ολόκληρους λαούς. Τα κόμματα της πλουτοκρατίας θα χαμογελάσουν με ανακούφιση... Εξάλλου ποτέ η αποχή, το λευκό, το άκυρο δεν εμπόδισαν τις κυβερνήσεις να πάρουν με άνεση τα πιο αντιλαϊκά και αντιδραστικά μέτρα... η αδιαφορία, η ηττοπάθεια ή η απογοήτευση που εκφράστηκε με την αποχή εμπόδισε τους μακεδόνες των λαών να συνεχίσουν τα εγκλήματά τους;... μήπως, η «αποχή» θα οργανώσει τη λαϊκή αντεπίθεση?... Στέλνουν στην αποχή όσους δε θέλουν να τους φημίσουν, δεν εισπράττουν την τιμωρία που σήγουρα την αξίζουν. Δεν ταιριάζει σε κανένα νέο, εργαζόμενο, άνεργο, η αδιαφορία και η ηττοπάθεια».

Ο ΣΥΡΙΖΑ ράβει: «Υπάρχει χαμηλή συσπείρωση διότι είχε κυριαρχήσει στην ελληνική κοινωνία και κυρίως στους νέους ανθρώπους η αντιληφή ότι δεν βγαίνει και τίποτε μέσα από την εκλογική διαδικασία, τα πράγματα είναι πάρα πολύ σάχημα, ας γυρίσουμε την πλάτη συνολικά στο πολιτικό σκη-

νικό, ας πάμε για μπάνιο το 3ήμερο του Αγίου Πνεύματος, δεν βγαίνει τίποτε. Είναι μια αντιληφή που τεχνητώς καλλιεργούν τα δύο μεγάλα κόμματα και βεβαίως μέρος του συστήματος των μέσων μαζικής ενημέρωσης, θα το πω ευθέως... αυτό είναι ένα μήνυμα, το οποίο θέλουμε να στελλουμε σήμερα στους νέους ανθρώπους ότι αν έχουν μια δυνατότητα να μπορέσουν να πάρουν τα πράγματα στα χέρια τους, είναι την οργή τους και τη δυσαρέσκειά τους να μην την εκφράσουν στις ξαπλώστρες στις 7 του Ιουνή αλλά να την εκφράσουν στην κάλπη» (Αλ. Τσίπρας).

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ μαζεύει τα ξέφιαστα: «Η ΑΠΟΧΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΗ ΤΙΜΩΡΙΑ... Βολεύει το κεφάλαιο, την ΕΕ και τους πολιτικούς εκφραστές των λαών να συνεχίσουν τα εγκλήματά τους;... μήπως, η «αποχή» θα οργανώσει τη λαϊκή αντεπίθεση?... Στέλνουν στην αποχή όσους δε θέλουν να τους φημίσουν, δεν εισπράττουν την τιμωρία που σήγουρα την αξίζουν. Δεν ταιριάζει σε κανένα νέο, εργαζόμενο, άνεργο, η αδιαφορία και η ηττοπάθεια».

Να μην ξεχάσουμε τη ΝΔ: «Στις επερχόμενες ευρωεκλογές, αντίπαλός μας δεν είναι το ΠΑΣΟΚ. Ο αντίπαλός μας είναι η αποχή. Τους δικούς μας φίλους πρέπει να πείσουμε να

προσέλθουν και να ψηφίσουν» (Αρ. Σπηλιωτόπουλος).

Και το ΠΑΣΟΚ, φυσικά: «Έγω συμμερίζομαι μια βαθιά απογοήτευση, που αισθάνεται και ο Έλληνας πολίτης, για το που πάει η Ελλάδα σήμερα. Συμμερίζομαι το αίσθημα ότι, το πολιτικό σύστημα δεν έχει ανταποκριθεί στις απαιτήσεις, όχι μόνο των καιρών, αλλά και των ιδιωτών των πολιτών... Λέω κάπι πολύ απλό, όμως. Μπορούμε αυτό να το αλλάξουμε. Αν παρατηθούμε, αυτά θα συνεχίσουν και θα χειροτερεύσουν. Τότε είναι που πράγματι θα βουλιάξουμε. Τώρα είναι η σημήνη να πούμε, όχι στην παραίτηση. Να πάρουμε την τύχη μας στα χέρια μας» (Γ. Παπαδρέου).

Αυτή είναι η μια όψη του αστικού Ιανού. Εκείνη που θέλει να πείσει τους εργαζόμενους –και ιδιαίτερα τους νέους, που οι δημοσκοπήσεις τους εμφανίζουν να στρέφονται σε μεγάλο ποσοστό στην αποχή– ότι αποχή σημαίνει παραίτηση, πολιτική και κοινωνική αδιαφορία, αντιδραστική στάση σε τελευταία ανάλυση. Η άλλη όψη του Ιανού είναι το αιδιαστικό life style, οι εκπρόσωποι του οποίου βάλλουν μέτρα απλά για να μην ξεσκηνώμαστε! ΝΑ ΜΗΝ ΤΟ ΕΠΙΤΡΕΨΟΥΜΕ!».

Να μην ξεχάσουμε τη ΝΔ:

«Στις επερχόμενες ευρωεκλογές, αντίπαλός μας δεν είναι το ΠΑΣΟΚ. Ο αντίπαλός μας είναι η αποχή. Τους δικούς μας φίλους πρέπει να πείσουμε να καλέσουν τους εργάτες να αγωνιστούν για να ανατρέψουν το μαύρο εργασιακό καθεστώς που τους επέβαλε το αφεντικό της επιχείρησης στην οποία εργάζονται.

■ Μαυρογιαλούροι

Τα κόμματα εξουσίας τάζουν λαγούς με πετραχήλια στους εργαζόμενους. Τα στελέχη τους συμπεριφέρονται σαν σύγχρονοι Μαυρογιαλούροι. Δεν υστερούν, όμως, στο μαυρογιαλουρισμό και οι άλλοι, οι τάχαμου αριστεροί. Μόνο που τα δικά τους ταξίματα είναι διαφορετικά. Δείτε τι βρήκε να πει η Παπατρίγα στους νέους που ο Περισσός κάλεσε σε προεκλογική συγκέντρωση στο Θησείο.

Αφού πρώτα ανέφερε ότι έχουν εκλογικό στόχο («Να κατοχυρώσουμε τρεις ευρωβουλευτές»), εξήγησε γιατί είναι τόσο σημαντικό να έχουν έναν επιπλέον ευρωβουλευτή: «Το Ευρωκοινοβούλιο είναι λάκκος των λεόντων, αλλά μόνο αυτός που θέλει να αποδυναμώσει την ΕΕ, αυτός που θέλει να βγει έξω, ζέρει να παλεύει λιονταρίστα και μέσα. Θέλουμε να τους αλλάξουμε τα φώτα στο Ευρωκοινοβούλιο, να τους βάλουμε εμπόδια. Έχει σημασία να αυξήθουν οι κομμουνιστές ευρωβουλευτές που έχουν και το όνομα. Έχει σημασία λοιπόν να ενισχυθεί το ΚΚΕ γιατί μπορεί και στο λάκκο των λεόντων να τους κάνει ζημιά».

Αυτό πια ξεπερνά κάθε όριο μαυρογιαλουρισμού. Υποτιμά ευθέως τη νοημοσύνη αυτών στους οποίους απευθύνεται. Κυριολεκτικά τους φτύνει. Τι θα κάνουν, δηλαδή, για «ν' αλλάξουν τα φώτα» στους αστούς; Πώς

τερη ακρίβεια, φέρνοντας ως παράδειγμα τον... Ομπάμα: «Για φανταστέίτε, ο Ομπάμα στης ΗΠΑ έχει ένα εργαλείο για να κάνει πολιτική απέναντι στην κρίση. Στην Ευρώπη δεν υπάρχει αυτό το εργαλείο. Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα λειτουργεί ανεξελεγκτα και δεν δίνουν λογαριασμό σε κανέναν οι τραπεζίτες... Αυτό το μοντέλο εμείς το πολεμάμε, βρισκόμαστε απέναντί του και διεκδικούμε μία διαφορετική Ευρώπη».

Μη φανταστέίτε καμιά Ευρώπη χωρίς καπιταλισμό. Για μια Ευρώπη διοχειριστική γίνεται λόγος, για ένα ξαναζέσταμα του παλιού καλού σοσιαλδημοκρατικού μοντέλου. Το είπε ο πρόεδρος Αλέξης, μη τυχόν και τον παρεξήγησε κανένας και περάσει το ΣΥΡΙΖΑ για επαναστατική δύναμη: «Και να σας πω και κάπι ακόμη και δεν τα λέμε μονάχα εμείς, τα λένε οικονομολόγοι διεθνούς κύρους (ονομάτισε τον Κρούγκμαν!)... Λέμε πράγματα απολύτως ρεαλιστικά, οι προτάσεις μας είναι οι μόνες ρεαλιστικές, εναλλακτικές προτάσεις απέναντι στην κρίση... Δεν είναι τίποτε παρεμβάσεις και προτάσεις επαναστατικού χαρακτήρα. Μεταφρυμούστικο χαρακτήρα είναι».

Ειλικρινείς είναι οι άνθρωποι και με απόλυτη ειλικρίνεια εκφράζουν την ογκωσία τους ότι οι άλλοι πρωθυνόντες «διαρρηγύνει την κοινωνική συνοχή, οδηγεί στην Ευρώπη στην καταστροφή και κάθε άλλο παρά την οδηγεί στην πρόσδο, στην εξελίξιη και στην ενοποίηση! Το ίδιο, όμως, ζη

■ Σαπίλα και διαφθορά παντού

Τελικά, οι πιο έντιμοι αστοί πολιτικοί κατοικεδρέουσαν... στις ΗΠΑ. Εκεί τουλάχιστον δεν κρύβουν τις σχέσεις τους με τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις. Μεταπήδουν με τον πιο φυσικό τρόπο από τα board of directors των επιχειρήσεων στο cabinet του Λευκού Οίκου και αντίστροφα. Οι δε βουλευτές και γερουσιαστές συμμετέχουν ανοιχτά σε διάφορα «λόγιτη» και προώθουν συγκεκριμένα συμφέροντα. Ενώ στη «γηραιά ήπειρο», την «κοιτίδα του κοινοβουλευτισμού», κυριαρχεί η υποκρισία. Η σαπίλα και η διαφθορά κρύβονται επιμελώς πίσω από τα προσωπεία «έντιμων κοινοβουλευτικών ανδρών». Μέχρι που φυσάει κάποιος αέρας, παίρνει τη χρυσόσκονη και αποκαλύπτεται η σαπίλα. Δεν κωλώνουν, όμως, τρέχουν αμέσως να την καλύψουν με τονούς νέας χρυσόσκονης, θυσιάζοντας εν ανάγκη μερικούς στο βωμό της «κάθαροσης». Αυτά που αποκαλύπτονται συνεχώς στη Βρετανία, την πατριδιά του αστικού κοινοβουλευτισμού, αποτελούν την καλύτερη απάντηση σε κάπι δικούς μας ευρωλιγύρηδες, που όταν αποκαλύπτονται σκάνδαλα στην Ελάδα μάρτιος δείχνουν τις ευρωπαϊκές χώρες ως πρότυπο.

Δυο λόρδοι αποβλήθηκαν για έξι μήνες από τη Βουλή των Λόρδων, για πρώτη φορά από το 17ο αιώνα, γιατί τα τσέπωσαν χοντρά προκειμένου να προωθήσουν συγκεκριμένες αλλοιαγές σε νομοσχέδια. Βουλευτές και υπουργοί πιάστηκαν να χρεώνουν στο κράτος τα πιο απίθανα προσωπικά τους έξοδα (ο ίδιος ο πρωθυπουργός Μπράουν πιάστηκε να έχει χρεώσει 6.500 λίρες για... συνεργείο καθαριότητας). Ο πρόεδρος της Βουλής των Κοινοτήτων, αφού πρώτα πάλεψε με νύχια και με δόντια να σταματήσει τις αποκαλύψεις, αναγκάστηκε να παραιτηθεί, γεγονός που είχε να ξαναγίνει 300 χρόνια! Τι λέτε, ξαφνικά ενέσκηψε στη Βρετανία μια φουρνιά διερθραμένων πολιτικών, ενώ κατά τους αιώνες που προηγήθηκαν όλοι ήταν αδιάφοροι;

■ Χαστούκι στο θρησκευτικό σκοταδισμό

Επί 20 χρόνια κρυβόταν σε διάφορες ιδιωτικές συλλογές το πιο καλοδιατηρημένο απολίθωμα πρωτεύοντος θηλαστικού. Το απολίθωμα είναι πρόγονος του λεμούριου και θεωρείται ο χαμένος κρίκος ανάμεσα στα πρωτεύοντα θηλαστικά (πιθικειδή, άνθρωπος) και τους πιο μακρινούς προγόνους τους. Επι, η θεωρία του Δαρβίνου για την εξελίξη των ειδών επιβεβαιώθηκε με μεγαλύτερη πληρότητα. Το απολίθωμα βρέθηκε στο Ορυχά Μέσελ κοντά στη Φρανκφούρτη και διασώθηκε και μελετήθηκε από τον νορβηγό παλαιοντολόγο Γιορν Χούρουμ, ο οποίος το παρουσίασε με κάθε επισημότητα στο Μουσείο Φυσικής Ιστορίας της Νέας Υόρκης, αφιερώνοντας την εργασία του στα 200 χρόνια από τη γέννηση του Κάρολου Δαρβίνου. Η παρουσίαση της Ιντα (από το όνομα της κόρης του Χούρουμ) ξεσήκωσε τους γνωστούς κύκλους του χριστιανικού φρονταμενταλισμού στις ΗΠΑ, που τα τελευταία χρόνια απαιτούσαν (και σε μερικές Πολιτείες το είχαν καταφέρει), να βγει από τα σχολικά βιβλία κάθε αναφορά στη θεωρία του Δαρβίνου.

■ Οι καντριλίες του Ερντογάν

Νέα εντυπωσιακή κίνηση από τον τούρκο πρωθυπουργό Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν, που μίλησε για «φασιστοειδείς αντιλήψεις» του τουρκικού κράτους έναντι ατόμων με διαφορετική εθνική ταυτότητα και θρησκεία, πυροδοτώντας ένα νέο κύκλο αντιπαράθεσης με την κεμαλική αντιπολίτευση, που «ανακάλυψε» ακόμα και το αρμένικο παρελθόν της μητέρας του προέδρου και στενού συνεργάτη του Ερντογάν, Αμπντουλάχ Γκιουλ. Άλλογη πολιτικής του τουρκικού κράτους στα ζητήματα των μειονοτήτων; Νομίζουμε πως όχι, αν μιλάμε για την ουσία της πολιτικής. Περισσότερο στην κίνηση του Ερντογάν πρέπει να δούμε μια ακόμα κίνηση ενάντια στο λεγόμενο «βαθύ κράτος», η οποία ταυτόχρονα αποτελεί και όνομα προς την ΕΕ, η οποία στα τέλη του χρόνου θα επανεξετάσει τα διάφορα πρωτόκολλα που αφορούν την ενταξιακή διαδικασία της ΕΕ.

Στην Τουρκία υπάρχουν δύο κέντρα εξουσίας, με πυραμιδική μορφή (οικονομικά-επιχειρηματικά λόγιπι, πολιτική εξουσία, κοινωνική δικτύωση). Το ένα είναι το παραδοσιακό κεμαλικό σύστημα, με κέντρο το στρατό, και το άλλο είναι το ισλαμικό ρεύμα, με κέντρο το ΑΚΡ, το κόμμα των Ερντογάν-Γκιουλ. Το κεμαλικό κέντρο απέτυχε, μολονότι χρησιμοποίησε ακόμα και το Συνταγματικό Δικαστήριο, να εκπαραθύρωσε τους ισλαμιστές από την έξουσία. Ο Ερντογάν αντεπιτέθηκε και με εργαλείο της ζοφώδη υπόθεση Εργκένεγκον κατάφερε να επιφέρει βαρύτατα πλήγματα στη συνωμοτική οργάνωση των κεμαλιστών. Τώρα, ο Ερντογάν προσπαθεί να τους πλήξει και ιδεολογικά, δείχνοντας το πρόσωπο ενός «σύγχρονου ευρωπαίου πολιτικού», που μπορεί να μεταφορώσει την Τουρκία στην πρώτη μουσουλμανική χώρα στην οποία δεν θα έχει επιρροή το πολιτικό-ριζοσπαστικό Ισλάμ. Επιλέγοντας να κάνει «αυτοκριτική» για μειονότητες όπως οι Έλληνες και οι Αρμένιοι, αφήνει έξω ένα ολόκληρο έθνος, το Κουρδικό, το μόνο που αποτελεί απειλή για την ενότητα του κράτους που ίδρυσε ο Μουσταφά Κεμάλ.

■ Khaled Amayreh

Η Φατάχ στην πιο βαθιά κρίση στην ιστορία της

Οι διαφωνίες και οι διαμάχες ανάμεσα στις παλαιοιστινιακές πολιτικές δυνάμεις και κυρίως ανάμεσα στην ηγεσία της Φατάχ και τη Χαμάς παρουσιάζονται κατά κανόνα από τον αστικό τύπο ως ανταγωνισμός και πάλι για την εξουσία και όχι κυρίως ως αποτέλεσμα διαφορετικής στρατηγικής και τακτικής στον εθνικοπατελευθερωτικό αγώνα του παλαιοιστινιακού λαού. Η προπαγάνδα αυτή έχει στόχο να απαξιώσει τις δυνάμεις της παλαιοιστινιακής αντίστασης, να σπειρεί την απογοήτευση και τη σύγχυση στον παλαιοιστινιακό λαό και στους ανθρώπους σ' όλο τον κόσμο που είναι αλληλέγγυοι στον ηρωικό αγώνα του και τέλος να συγκαλύψει τον προδοτικό ρόλο της κλίκας του Μαχμούντ Αμπάς, που αποκαλύψτηκε περίτρανα κατά τη διάρκεια του ισραηλινού πολέμου στη Γάζα.

Το άρθρο με τίτλο «Η Φατάχ στην πιο βαθιά κρίση της ιστορίας της Φατάχ», του γνωστού παλαιοιστίνιου δημοσιογράφου Khalid Amayreh, που ζει στη Ραμάλλα της Δυτικής Οχθης και αρθρογραφεί στην «Al-Ahram Weekly», παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον, γιατί δίνει στοιχεία που βοηθάνε να κατανοήσει κανείς τις τρέχουσες εξελίξεις στο παλαιοιστινιακό.

Ηγετικά στελέχη της Φατάχ κατηγορούν τον πρόεδρο της Παλαιοιστινιακής Αρχής Μαχμούντ Αμπάς και τους συμμάχους του ότι επιδιώκουν τη «διάσπαση» και τη «διάλυση» του κινήματος για να διευκολύνουν την «καταστροφή» της παλαιοιστινιακής υπόθεσης.

Μερικά απ' αυτά τα στελέχη υποστηρίζουν ότι η Φατάχ που προσπαθεί να ανασυγκροτήσει ο Αμπάς είναι «πιο κοντά στο Νετανιάχου παρά στον παλαιοιστινιακό λαό και στον αγώνα του για ελευθερία και ανεξαρτησία».

Σύμφωνα με πηγές της Φατάχ στη Δυτική Οχθη, ο Αμπάς παίρνει μέτρα για να εδραιώσει υποστηρικτές και συμμάχους του σε «ευαίσθητα πόστα», ενώ «απομονώνει τους αντιπάλους». Ανάμεσα στα μέτρα αυτά συμπεριλαμβάνεται πρόσφατα η αποφάσιση του να προσταθεί από το προσωπικό του να συνέργεια της ιδιαίτερης πλειονότητης στην προσπαθεία της ιδιαίτερης σύμμαχος του φυλακισμένου γηγέτη της Φατάχ Μαρουάν Μπαργκούτι, βασικού αντίπαλου της «συμβιβαστικής γραμμής» του Αμπάς.

Πριν από λίγους μήνες, η ηγεσία της Φατάχ αποφάσισε να σχηματίσει μια «Προπαρασκευαστική Επιτροπή» για να προετοιμάσει το 6ο συνέδριο. Στην επιτροπή, η οποία πραγματοποιήσει παραπεταμένες και εντατικές συνεδριάσεις στο Αμπάν, ανοτέθηκε το καθήκον της προετοιμασίας της ημερήσιας διάταξης του συνεδρίου, της επιλογής των συμμετεχόντων και του καθορισμού του τόπου προγραμματοποίησης του συνεδρίου. Οιδιός επέκρινε έντονα το σχηματισμό της νέας κυβέρνησης στη Ραμάλλα και χαιρέτισε τη γηγετικά στελέχη της Φατάχ που αρνήθηκαν να πάρουν μέρος, καλώντας τους να «επαγγυητούν για να αντιμετωπίσουν τις συνομισίες που εξυφαντώνται ενάντια στην παλαιοιστινιακή υπόθεση».

Την περασμένη βδομάδα, ο γηγέτης της Φατάχ Καντούρα Φάρες αναφωτήθηκε «τι ειδους δημοκρατικό κίνημα είναι αυτό που έχει να κάνει εκλογές 20 χρόνια». Ο Φάρες είναι στενός σύμμαχος του φυλακισμένου γηγέτη της Φατάχ Μαρουάν Μπαργκούτι, βασικού αντίπαλου της Φατάχ που αρνήθηκαν να πάρουν μέρος, καλώντας τους να «επαγγυητούν για να αντιμετωπίσουν τις συνομισίες που εξυφαντώνται ενάντια στην παλαιοιστινιακή υπόθεση».

Επίσης, ο Καντούρι μάς σκηνεύει έντονη κριτική στον Αμπάς για την αποφασίσει την Κατεχόμενη Παλαιοιστίνη, λέγοντας ότι «αυτή η συμπεριφορά είναι εντελώς απαράδεκτη». Τέλος, ο Καντούρι επέκρινε έντονα το σχηματισμό της νέας παλαιοιστινιακής κυβέρνησης στη Ραμάλλα, περιγράφοντάς την ως «άνευ σημασίας».

«Η βασική μου φροντίδα –είπε– είναι η απομάκρυνση της ισραηλινής κατοχής. Αυτό είναι το κύριο καθήκον. Οσο για την Παλαιοιστινιακή Αρχή, αυτή είναι μια από τις εκφράσεις της συμφωνίας του Οσλο, μια διαδικασία που είχε στόχο να ναρκώσει και να αποπροσανατολ

ελεγχο, χάρη στη χαρισματική μορφή του μακαρίτη πολαιοτίνου γηέτη.

Τώρα, με τον Αμπάς, ηγέτη των «πραγματιστών» στο πηδάλιο της Φατάχ, που απολαμβάνει την υποστήριξη του Ισραήλ, της Δύσης και των αραβικών καθεστώτων ανδρείκελων των ΗΠΑ, η πάλη για την εξουσία βγαίνει στην επιφάνεια και θέτει σοβαρά σε κίνδυνο την όποια ενότητα έχει απομείνει στο κίνημα.

Ουτόσο, τα επίμαχα ζητήματα πηγαίνουν πολύ πιο πέρα από τα προσωπικά ζητήματα. Ο Αμπάς λέγεται ότι είναι αποφασισμένος «να φτάσει σε συμφωνία με το Ισραήλ, ανεξάρτητα κόστους, ανεξάρτητα συνεπειών, και επιδιώκοντας μια τέτοια «εστευσμένη διεύθετη» είναι πολύ πιθανόν πρόθυμος να θυσιάσει ουσιαστικά το ύψιστο Δικαίωμα της Επιστροφής και να αποδεχτεί την προσάρτηση από το Ισραήλ της μισής σχεδόν ανατολικής Ιερουσαλήμ, με αντάλλαγμα την επιστροφή εδαφών κάπου αλλού.

Για να προστατέψει τον εαυτό του από την αναμενόμενη πολαιοιτική και αραβική οργή για την καταστροφή της πολαιοιτικής υπόθεσης, ο Αμπάς λέγεται ότι θα επιδιώξει μια αραβική και ισλαμική ομπρέλλα για να δώσει την εντύπωση ότι η «διεύθετη» έχει την πολαιοιτική, αραβική και μουσουλμανική συναίνεση.

Από την άλλη, άλλοι ηγέτες της Φατάχ, που έχουν πλαστά υποστήριξη αλλά στερεύνται οικονομικών πόρων και ιδιαίτερα δυτικής υποστήριξης, επιμένουν να υπερασπίζουν τις πολαιοιτικές σταθερές, δηλαδή την πλήρη ισραηλινή αποχώρηση από όλα τα εδάφη που κατακτήθηκαν το 1967, τον επαναπάτρισμό όλων των πολαιοιτινών προσφύγων που ξεριζώθηκαν από τις εστίες τους από το Ισραήλ το 1948 και τη δημιουργία ενός βιώσιμου και εδαφικά συνεχόμενου πολαιοιτικού κράτους με την ανατολική Ιερουσαλήμ πρωτεύουσά του.

■ Περού

Στρατός εναντίον των ιθαγενών του Αμαζόνιου

Hκυβέρνηση του Περού αποφάσισε να στείλει το στρατό να ενισχύσει την αστυνομία στην καταστολή των κινητοποιήσεων των ιθαγενών για την προστασία της γης και των δικαιωμάτων τους στο πετρέλαιο και στον ορυκτό πλούτο που κρύβει στα σπλάχνα της. Με πρόσχημα τη διασφάλιση της λειτουργίας των αεροδρομίων, των δρόμων και άλλων βασικών υπηρεσιών. Η απόφαση ισχύει για 30 μέρες.

Περισσότερο από ένα μήνα, 65 ομάδες ιθαγενών που ζουν στο τροπικό δάσος του Αμα-

Mπορεί η Ομοσπονδιακή Τράπεζα των ΗΠΑ να δηλώσει ότι υπάρχουν κάποια μη πλήρωσ επεξεργασμένα στοιχεία που δείχνουν ότι η οικονομική κρίση στις ΗΠΑ υποχωρεί, όμως την ίδια στιγμή αναθεώρησε προς τα κάτω την πρόβλεψή της για την πτώση του ΑΕΠ (από συρρίκνωση από 0.5 έως 1.3%, που έλεγε μέχρι πρότινος προέβλεψε συρρίκνωση 2%). Παράλληλα, προειδοποίησε ότι η ανεργία μπορεί να φτάσει και το 10% (δηλαδή υπερδιπλασια από αυτή που καταγραφόταν τα τελευταία χρόνια!).

Την ίδια στιγμή, το Γραφείο Εργατικής Στατιστικής και το υπουργείο Εργασίας των ΗΠΑ ανακοίνων, ότι η επίσημα καταγεγραμμένη ανεργία (έξερετε, αυτή που περιλαμβάνει στους εργαζόμενους και αυτούς που εργάστηκαν έστω και μία ώρα την περίοδο της απογραφής) ανέβηκε από 8.5% σε 8.9% και ότι από τότε που ξεκίνησε η κρίση (Δεκέμβρης 2007) έχουν χαθεί 5.7 εκατομμύρια θέσεις εργασίας (τα 1.2 εκατομμύρια που κάθηκαν στον βιομηχανικό το-

μέα από το Σεπτέμβρη του 2008). Στον δε τομέα της ανοικοδόμησης νέων κατοικιών, όπως μας πληροφορεί το BBC (19/5/09) που επικαλείται τα στοιχεία του αμερικανικού υπουργείου Εμπορίου, σημειώνεται αρνητικό ρεκόρ δύο χρόνων εποχών, δηλαδή από τότε που το υπουργείο Εμπορίου άρχισε να κρατά στοιχεία, το 1959!

Στην άλλη άκρη του Ειρηνικού, στη δεύτερη οικονομία του κόσμου, τη γιατρωνέζικη, τα πράγματα δεν είναι καλύτερα.

Κακοστημένη σιωνιστική προβοκάτοια

Pαραίταν στημένη η «δημοσιογραφική έρευνα» του γερμανικού περιοδικού Spiegel, σύμφωνα με την οποία τα αποτελέσματα των ερευνών του διεθνούς δικαστηρίου που ερευνά τη δολοφονία του πρώην προέδρου του Λιβανού Ραφή Χαρίρι, πριν από τέσσερα χρόνια, εμπλέκουν τη Χεζμπολά. Μια βδομάδα πριν από τις

βουλευτικές εκλογές στο Λιβανό (που η Χεζμπολά με τους συμμάχους της αναμένεται να επικρατήσουν) και μερικές βδομάδες μετά την εξάρθρωση δικτύου της ισραηλινής αντικατασκοπίας, μετά από συνεργασία του δικτύου πληροφοριών της Χεζμπολά και των λιβανέζικων μυστικών υπηρεσιών, κάτι θα έπρεπε να κά-

νουν οι Σιωνιστές για να πλήξουν το κύρος της οργάνωσης που τους έδωσε ένα ισχυρό ράπτιμα τον Αύγουστο του 2006.

Το έκαναν όμως άκομψα, γιατί ο «ανεξάρτητος» δημοσιογράφος του Spiegel δεν τα έγραψε και τόσο καλά και την πάτησε στις λεπτομέρειες. Για παράδειγμα, ο δημοσιογράφος ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

ορυκτού πλούτου του τροπικού δάσους.

Οι κοινότητες των ιθαγενών υποστηρίζουν ότι με τα μέτρα αυτά το 70% περίπου της έκτασης του Αμαζονίου που βρίσκεται στο Περού παραδίδεται για εκμετάλλευση στα χέρια των πολυεθνικών, θέτοντας σε κίνδυνο τη ζωή τους και τη βιοποικιλότητα του Αμαζονίου.

Η γαλλική πετρελαϊκή εταιρία «Perenco» ανακοίνωσε τον περιορισμό μήνα τα σχέδιά της να επενδύσει περισσότερα από 2 δισ. δολάρια για την εξό-

ρυξη πετρελαίου στη λεκάνη του ποταμού Maranon στο βορειοανατολικό Περού. Το γεγονός αυτό πυροδότησε το νέο κύμα κινητοποιήσεων, με γεγάλη συμμετοχή ιθαγενών, στη διάρκεια των οποίων έχουν γίνει σφοδρές συγκρούσεις με την αστυνομία και έχουν αποκλειστεί δρόμοι γέφυρες και αεροδρόμια. Στις 8 του Μάη, η κυβέρνηση κήρυξε τις περιοχές του Αμαζονίου όπου γίνονται οι κινητοποιήσεις σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης για 60 μέρες και στις 13 του Μάη έδωσε εντολή για την επέμβαση του στρατού.

τάσταση και στην Ρωσία, όπου το ΑΕΠ έπεισε κατά 10.5% το προηγούμενο μήνα σε σχέση με τον ίδιο μήνα του 2008.

Η κρίση συνεχίζει λοιπόν το καταστροφικό της έργο. Η πτώση της κατανάλωσης,

αποτέλεσμα της άγριας εκμετάλλευσης της παγκόσμιας εργατικής δύναμης από τους καπιταλιστές, ρίχνει τον καπιταλισμό σε μια κρίση πρωτόγνωρη για τις τελευταίες δεκαετίες.

■ Πακιστάν

Κίνδυνος μεγάλης ανθρωπιστικής καταστροφής

Περισσότεροι από 200.000 άνθρωποι, που παραμένουν παγιδευμένοι στην κοιλάδα Σουάτ όπου ο πακιστανικός στρατός πολεμά εναντίον των Ταλιμπάν, απειλούνται με ανθρωπιστική καταστροφή, προειδοποιεί η αμερικανική οργάνωση «Human Rights Watch» (Παραπηρητήριο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα). Οι άνθρωποι αυτοί παραμένουν παγιδευμένοι είτε λόγω των συνεχόμενων βομβαρδισμών, είτε γιατί ο στρατός έχει περικυλώσει και αποκλείσει κάποιες πόλεις και αγροτικές περιοχές. Με αποτέλεσμα να αυξάνεται συνεχώς ο αριθμός των θυμάτων στον άμαχο πληθυσμό, να κείτονται άταφα στους δρόμους πολλά πτώματα, ενώ πολλοί τραυματίες τεθαύνονται, γιατί έχουν κλείσει όλες οι υπηρεσίες υγείας και δεν υπάρχουν φάρμακα, όπως οι καταγγέλλουν εκπρόσωποι του ΟΗΕ και άλλων ανθρωπιστικών οργανώσεων.

Με ανακοίνωση της στις 26 του Μάη, η «Human Rights Watch» καλεί το στρατό να άρει αμέσως την απαγόρευση κυκλοφορίας στην περιοχή, που έχει επιβάλει μια ολόκληρη βδομάδα, και να ρίξει με αεροπλάνα βασικά τρόφιμα, νερό και φάρμακα στους εγκλωβισμένους. Επίσης, να ανοίξει ένα «ανθρωπιστικό διάδρομο» που θα δώσει τη δυνατότητα σε άμαχους να φύγουν και σε ανθρωπιστικές οργανώσεις να βοηθήσουν και να απομακρύνουν ανθρώπους που βρίσκονται σε κίνδυνο.

Σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία της Υπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ (UNHCR), οι πρόσφυγες από την εμπόλεμη ζώνη έχουν φτάσει στα 2.38 εκατομμύρια και σ' αυτούς προστίθενται καθημερινά γύρω στις 126.000. Απ' αυτούς, μόνο 200.000 μένουν στα ήδη υπερπλήρη στρατόπεδα προσφύγων και οι υπόλοιποι σε φιλούς, συγγενείς, σε αυτοσχέδιους καταυλισμούς και οι λιγότεροι σε ενοικιαζόμενα δωμάτια και σπίτια.

Όμως και γ' αυτούς που ζουν στα στρατόπεδα, οι συνθήκες είναι άθλιες. Τα τρόφιμα ελάχιστα, το νερό το ίδιο, η περιθαλψη πενιχρή, όμως το μεγαλύτερο πρόβλημα είναι η Ψηλή Θερμοκρασία, που κυμαίνεται γύρω στους 45 βαθμούς. Οι άνθρωποι αυτοί και ιδίως τα παιδιά, που έχουν συνηθίσει να ζουν σε θερμοκρασίες μέχρι 25 βαθμούς, δεν υποφέρουν μόνο από την αφρόρητη ζέστη, αλλά κινδυνεύουν από αφυδάτωση, δερματικά νοσήματα και

Αντίσταση

Η φετινή έκθεση του ΔΝΤ για την Ελλάδα είναι ότι χειρότερο έχει προταθεί από το γνωστό για την κυνικότητά του ιμπεριαλιστικό οργανισμό. Οχι τυχαία. Οταν οι καπιταλιστές λένε, ότι «*η κρίση είναι ταυτόχρονα και μια ευκαιρία*», αυτό ακριβώς εννοούν.

Το ΔΝΤ εισπγείται στην κυβέρνηση, οικοποιώντας και τη βοήθεια που μπορεί να προσφέρει η αστικοποιημένη-θεσμική συνδικαλιστική γραφειοκρατία, να επισπεύσει μια σειρά μεταρρυθμίσεις, που θα αλλάξουν άρδην το εργασιακό και κοινωνικό τοπίο. Επι που όχι μόνο η διαχείριση της κρίσης να γίνει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο για τα συμφέροντα του κεφάλαιου, αλλά και η έξοδος από την κρίση να διαμορφώσει αμέσως όρους υψηλότατης κερδοφορίας, η οποία συναρτάται ευθέως με την αύξηση της εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης.

Δεν είναι τυχαίο, ότι ΝΔ και ΠΑΣΟΚ υποδέχτηκαν με ευμενή σιωπή την εφιαλτική αυτή έκθεση. Οι πολιτικές πγεσίες του αστισμού γνωρίζουν καλά ότι αυτά απαιτούν τα συμφέροντα του κεφάλαιου. Προβληματίζονται μόνο ως προς τη δυνατότητά τους να ανταποκριθούν σε όλο το εύρος των προτεινόμενων μεταρρυθμίσεων. Απ' αυτή τη δυνατότητα, όμως, θα κριθούν από εκείνους τα συμφέροντα των οποίων έχουν ταχθεί να υπηρετούν, οι οποίοι βέβαια δεν είναι οι εργαζόμενοι. Ομως, και όλο το εύρος των αντεργατικών-αντιλαϊκών μεταρρυθμίσεων να μην καταφέρουν να υλοποιήσουν, και πάλι το σύστημα θα βγει κερδισμένο, αφού θα καταφέρει να κάνει πρόσθετα βήματα στο δρόμο της συντηρητικής του ανασυγκρότησης.

Ποιο είναι εκείνο το στοιχείο που επιτρέπει στα επιτελεία του κεφάλαιου να εισπογούνται τόσο εφιαλτικές πολιτικές; Σίγουρα όχι η κρίση αυτή καθαυτή. Είναι οι συνέπειες που η εκμετάλλευση της κρίσης επιφέρει στην κοινωνική συνείδηση. Οι αστικές δυνάμεις έχουν την ιδεολογική και πολιτική κυριαρχία, διαθέτοντας ένα ευρύτατο φάσμα πολιτικών και συνδικαλιστικών μηχανισμών, που λειτουργούν αποπροσανατολιστικά και διαλυτικά. Οι αρχές της μη-αντίστασης ή της δύνθεν-αντίστασης έχουν γίνει κυρίαρχες. Ο φόβος λειτουργεί παραλυτικά, καθώς οι εργαζόμενοι δεν διαθέτουν στοιχειώδεις συλλογικούς μηχανισμούς αντίστασης και αισθάνονται απελπιστικά μόνοι.

Αυτή την πραγματικότητα καλούμαστε ν' αλλάξουμε. Να αποβάλλουμε το φόβο. Να αρχίσουμε να οικοδομούμε μια καινούργια, ταξικά ανεξάρτητη συλλογικότητα. Να απλώσουμε την ταξική ζύμωση στα πιο πλατιά εργατικά και νεολαίστικα στρώματα. Να υψώσουμε αντιστάσεις σε κάθε επίθεση, σε κάθε αυθαιρεσία, σε κάθε σφετερισμό του κεφάλαιου και όχι ν' ασχολούμαστε με τα ελάσσονα, τα δευτερεύοντα τα ασήμαντα. Δεν αναζητούμε την έξodo από τη μοναξιά, αλλά τη στράτευση σε μια συλλογικότητα που θα βάλει τις κοινωνικές ανάγκες στο κέντρο της και θα χρησιμοποιήσει όλα τα μέσα, νόμιμα και παράνομα, ειρηνικά και βίαια, για να διεκδικήσει την ικανοποίησή τους.

■ Η τεχνική των εκπλογών (1)

Οι αστικές κοινωνιουλευτικές εκλογές εδώ και χρόνια έχουν πάψει να είναι υπόθεση της πολιτικής (δηλαδή της σχέσης μεταξύ πολιτικών κομμάτων και κοινωνίας) και έχει γίνει υπόθεση της επικοινωνίας, δηλαδή της διαφήμισης. Οι ψηφοφόροι δεν αντιμετωπίζονται ως μια κρίσιμη μάζα, τα ταξικά αιτήματα της οποίας πρέπει να βρουν την –προσωρινή έστω– αντανάκλαση τους στα προγράμματα των κομμάτων, αλλά ως πελάτες που πρέπει να προσελκυστούν να προτιμήσουν το συγκεκριμένο προϊόν·κόμμα. Οι τεχνικοί της επικοινωνίας καλούνται να διαμορφώσουν τα εργαλεία που θα πετύχουν αυτό το στόχο. Αυτοί επιλέγουν και τα κεντρικά συνδήματα, τα οποία εισηγούνται στις κομματικές ηγεσίες, όπως ακριβώς ένας διαφημιστής προτείνει το περιεχόμενο της διαφημιστικής καμπάνιας στον πελάτη καπιταλιστή.

Υπ' αυτό το πρίσμα, δεν είναι δύσκολο να διακρίνουμε γιατί το ΠΑΣΟΚ επέλεξε το «οσιαλισμός ή βαρβαρότητα» ως ένα από τα κεντρικά του σλόγκαν γι' αυτή την προεκλογική περίοδο και μάλιστα ως σλόγκαν που θα εκφωνείται κυρίως από τον αρχηγό του. Ο οσιαλισμός ήταν την περασμένη δεκαετία ένας όρος που όλα τα αστικά επιτελεία είχαν φροντίσει να απαξιώσουν. Ιδιαίτερα τα οσιαλδημοκρατικά, που έλκονταν από τις ίδεες του νεοφιλελευθερισμού εξίσου με τα συντηρητικά και προτιμούσαν όρους όπως «οικονομία της αγοράς», «τρίτος δρόμος» κ.λπ. Ομως, πλέον συκοφαντημένα είναι τα ιδεολογήματα που είχαν επιλέξει. Τα βιβλία του Μαρξ γίνονται μπεστ σέλερ στα ευρωπαϊκά και αμερικανικά βιβλιοπωλεία. Η οσιαλδημοκρατία, λοιπόν, που φιλοδοξεί να ξαναγίνει κυρίαρχη στα ευρωπαϊκά πολιτικά πράγματα, επιστρέφει σ' ένα «προϊόν» που ξαναγίνεται της μόδας, επιγειούντας να φωτώσει τις ευδύνμες νια

τη βαρβαρότητα που φέρνει η κρίση στους συντηρητικούς και να αποσείσει τις δικές της. Ξαναζεστάνει την ξινισμένη αριστού του

■ **Η τεχνική των εκλογών (2)**

Δεν είναι επίσης δύσκολο να διακρίνουμε τη σκοπιμότητα πίσω από την επιλογή της ΝΔ να χτυπήσει αυτό το σύνδημα, κατηγορώντας τον πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ ως υβριστή. Η ΝΔ είναι κυβέρνηση, επομένως χρεώνεται τα πάντα. Εξαιτίας αυτής της εγγενούς αδυναμίας, η ΝΔ εμφανίζει εξαιρετικά χαμηλή συσπείρωση των ίδιων των οπαδών της, όπως φαίνεται σε όλες τις δημοσκοπήσεις [και σίγουρα ότι φαίνεται καλύτερα στις κρυφές δημοσκοπήσεις που παραγγέλλουν τα ίδια τα κόμματα]. Πώς μπορεί να ανεβάσει λίγο τη συσπείρωση; Μόνο αν καλλιεργήσει στο παραδοσιακό δεξιό ακροαστήριο το σύνδρομο της προσβολής εκ μέρους του ΠΑΣΟΚ: «Σας βρίζεις σας λέει βάρβαρους». Η προσέγγιση είναι εντελώς απολίτικη, ευελπιστούν όμως ότι μπορεί να πάσει. Το πόσο ότι το γνωρίζουμε τελικά το βράδυ της 7ης Ιουνής, όμως οι μέχρι στιγμής δημοσκοπήσεις δείχνουν ότι δεν πάνει, όπως δεν πάνει και το κεντρικά διαφημιστικό σλόγκαν του ΠΑΣΟΚ.

■ Ποια αποχή φοβούνται;

«Δεν δεωρούμε καθόλου τυχαίο ότι, κυριολεκτικά, γίνεται προσπάθεια αυτού που λέμε, εξωραϊσμού και ωραιοπόίησης της αποχής», δήλωσε πρ ημερών η Παπαρήγα. Θυμηδήκαμε τη δήλωσή της καθώς είδαμε τα πρώτα διαφημιστικά τηλεοπτικά και ραδιοφωνικά σποτάκια ενάντια στην απογή, που τα πληρώνει το υπουργείο Εσωτ

«Μέσα σε κάθε χώρα, η εισβολή χειριών που προέρχονται από τις άκληρες ζώνες είναι πολύ μεγάλη. Οι πόλεις εξάπτουν και διαφεύδουν τις πρασδοκίες για δουλειά ολόκληρων οικογενειών που τις τράβηξε η λαχτάρα ν' ανυψώσουν το επίπεδο ζωής τους και να δημιουργήσουν μια δέση στο μαγικό τοίρκο του πολιτισμού των αστικών κέντρων. Μια κυλιόμενη μηχανική σκάλα μπορεί να φανεί ότι οδηγεί στον παράδεισο, μα ό, τι δαμπώνει τα μάτια δεν τρέφει κιόλας; Η πόλη κάνει τους φτωχούς φτωχότερους, επειδή απλώνει μπροστά τους σπάταλα και σκληρά ανταύγειες από πλούτη που δεν δ' αποκτήσουν ποτέ. Αντίθετα τους αρνείται μια σταδερή απασχόληση, μια φιλόξενη στέγη για να προφύλαχθούν και πιάτα γεμάτα όταν πεινούν. Τα Ενωμένα Εδηνή έχουν κάνει την εκτίμηση, ότι τουλάχιστον το ένα τέταρτο του πληθυσμού των λατινο-αμερικανικών πόλεων κατοικεί σε χώρους που δεν τηρούν ούτε τις στοιχειώδεις νόρμες κατασκευής ενός σπιτιού αστικού κέντρου, πολυτελής ευφημισμός των τεχνικών για να χαρακτηρίσουν τις τρώγλες εκείνες που ονομάζονται *favelas* στο Pío, *callampas* στο Σαντιάγο, *jacales* στο Μεξικό, *barris* στο Καράκας, *barriadas* στη Λίμα, *villas miseria* στο Μπουένος Αιρες και *cantegriles* στο Μοντεβίδεο. Μέσα στις αχυροκαλύβες, τα ξύλινα και τοιγκινά υπόστεγα που ξεπηδούν κάθε μέρα γύρω από τις πόλεις, στοιβάζεται ο περιθωριακός πληθυσμός που εξωδείται προς αυτές από την εξαδλίωση και την ελπίδα...»

Στο Καράκας τους ονομάζουν *toderos*, γιατί κάνουν τα πάντα: οι περιδωριακοί ζουν από τις *changas* (αγγαρίες), μασουλίζοντας με απληστία τα ψυχία της περιστασιακής δουλειάς, κάνοντας αποτρόπαια ή απαγορευμένα πράγματα. Γίνονται υπηρέτες, λατόμοι, οικοδόμοι, ηλεκτρολόγοι, σιδηρουργοί ή μπογιατζήδες σε ευκαιριακές οικοδομές, φύλακες αυτοκινήτων, πωλητές λεμονάδας ή στιδήποτε άλλο. Γίνονται ακόμα ζητιάνοι ή κλέφτες απλώνοντας τα ευλύγιστα χέρια τους παντού όπου μπορούν ν' αρπάξουν μια ευκαιρία. Οι πρωτόγονες κατασκηνώσεις στεγάζουν ένα πλήθος κουρελιάρθρων. Στο μεταξύ το σύστημα φροντίζει να κρύβει τα σκουπίδια του κάτω από ένα χαλι. ''*Σκουπίζει*'' με πυροβολισμούς τις *favelas* των λόφων και τις *villas miserias* της ομοσπονδιακής πρωτεύουσας. Εξωθούν κατά χιλιάδες τους περιδωριακούς μακριά από τα βλέμματα. Το *Rio* ντε *Τζανέιρο* και το *Μπουένος Αΐρες* αποκρύβουν το δέάμα της εξαδλίωσης που γεννά το σύστημα: σε λίγο, δεν δα βλέπεις πια παρά μόνον το αναμάσημα της ευμάρειας και όχι τα περιπώματά της μέσα σ' αυτές τις πόλεις όπου κατασπαταλείται ο πλούτος που δημιούργησαν μαζί η *Βραζιλία* και η *Αργεντινή*.

Εξουάρδο Γκαλάνος

Εδουαρδό Ι καλεάνο Οι ανοιχτές φλέβες της Λατινικής Αμερικής

(οποιαδήποτε ομοιότητα με καταστάσεις στα καδ' ημάς είναι... συμπτωματική)

Σκληρό πόκερ και υποκρισία

τερικών, το οποίο δέδεμε αφόδου κονδύλια γι' αυτή την καμπάνα. Αρα, ακολουθώντας τη σκέψη της Άλεκας, κάποιοι άλλοι καταβάλλουν προσπάθειες να ενισχύσουν την αποχή (ποιοι άραγε;) και η καλή μας κυβέρνηση προσπαθεί να τους σταματήσει με τα σποτάκια της. Εκτός αν τα κυβερνητικά σποτ (όπως και η ανάλογη χρυσοπληρωμένη καμπάνια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου) είναι μέρος ενός σχεδίου. Δηλαδή, να μιλούν ενάντια στην αποχή η κυβέρνηση της ΝΔ και το ευρωκοινοβούλιο, για να τα πάρουν στο κρανίο οι ψηφοφόροι και να απόσχουν! Από τους ιντριγκολόγους του Περισσού όλα περιμένουμε να τ' ακούσουμε.

Για να το σοβαρέψουμε, όμως, άλλη αποχή είναι αυτή που φοβάται ο Περισσός: όχι την αποχή της αδιαφορίας, από την οποία ψήφους δαι χάσουν κυρίως η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ [γι' αυτό και η κυβέρνηση ρίχνει λεφτά για καμπάνια ενάντια στην αποχή], αλλά τη συνειδητή αποχή-πολιτική πράξη από αριστερούς ανθρώπους, που δα δεωρήσουν ότι δεν έχουν καμιά δέση σ' αυτή τη φάρσα του κοινοβουλευτικού κρετινισμού, που είναι εντελώς ξένη προς τις αγωνίες, τις αναζητήσεις και τους αγώνες τους.

ΓΥ: «Δεν πρόκειται να μετρήσει η μη ψήφος. Μετράει η ψήφος. Δε μετράει η μη ψήφος», επανέλαβε τη Δευτέρα η Παπαρήγα, στη διακαναλική συνέντευξή της, «Θα γυρίσει μπούμερανγκ η αποχή, ενώ μπορεί η συμμετοχή να κάνει τη διαφορά, που εμείς λέμε ότι έχει σχέση με το ύψος των ψήφων και του ποσοστού του ΚΚΕ», συμπλήρωσε με πάθος! Τελικά, η συνειδητή-αγωνιστική αποχή είναι ο μεγαλύτερος εχδρός του Περισσού.

■ Ο πραγματικός φόβος

Ας δούμε και μια ενδιαφέρουσα άποψη αρδρογράφου για την αποχή, που αποκαλύπτει τον πραγματικό φόβο των αισών, αυτόν που τους οδηγεί να κάνουν καμπάνιες κατά της αποχής:

«Τα μεγαλύτερα ποσοστά αποχής, σύμφωνα με τις μετρήσεις, συγκεντρώνονται στις ηλικίες 18-24 και 24-35. Είναι οι νέοι άνδρωποι, δηλαδή, οι παραγωγικές ηλικίες. Εκείνοι που βρίσκονται αντιμέτωποι με τα μεγαλύτερα πολιτικά, οικονομικά, κοινωνικά αδιέξοδα λένε ότι δεν ενδιαφέρονται να ψηφίσουν. Η αποχή τους και η απογοήτευσή τους από τα κοινά, τα κόμματα, τους δεσμούς είναι η σκληρή πραγματικότητα. Το τρίτημερο του Αγίου Γενεύματος είναι η δικαιολογία. Και οι "προβλήματασμένοι", είτε είναι βουλευτές είτε τηλεοπτικοί αστέρες είτε γενικώς... αναλυτές, σχεδόν επαινούν ή τουλάχιστον δικαιολογούν την αποχή. Με την αποχή τα προβλήματα δεν λύνονται, αλλά διογκώνονται. Η αποχή δεν είναι πράξη ενάντια στο κατεστόμενο, όπως διαφημίζεται. Αντιδέτως, η αποχή –όπως και η τυφλή βία το τρέφει» [Γ. Καμπουράκης, στον Ελεύθερο Τύπο].

Να λοιπόν ποιος είναι ο πραγματικός φόβος. Η αποχή που οδηγεί έξω από τα διάφορα θεσμικά μαντριά του συστήματος. Η αποχή που μπορεί να τροφοδοτήσει ρεύματα «τυφλής βίας», δηλαδή εξεγερτικά φαινόμενα, όπως αυτά του περασμένου Δεκέμβριου.

■ Σιωνιστικό απαρτχάιντ

Το υπουργικό συμβούλιο του Ισραήλ ενέκρινε νομοσχέδιο που πρότεινε το ακροδεξιό «Ισραέλ Μπειτένιου», το κόμμα του υπουργού Εξωτερικών Αβίγκντορ Λίμπερμαν, το οποίο προβλέπει απαγόρευση όλων των επετειακών εκδηλώσεων για τη Νάκμπα [Καταστροφή], την επέτειο της εκδίωξης περισσότερων από 700.000 Παλαιστίνιων από τη γη και τις εστίες τους, το 1948, όταν ιδρύθηκε το κράτος του Ισραήλ. Το νομοσχέδιο προβλέπει ποινή φυλάκισης έως και τρία χρόνια για όσους συμμετέχουν σε τέτοιες εκδηλώσεις και δα πάει για ψήφιση στην Κνεσέτ [Βουλή του Ισραήλ] την επόμενη εβδομάδα.

Πρόκειται για ρατσιστικό νόμο, σαν αυτούς που ψήφιζε το καθεστώς του απρτχάιντ της Νότιας Αφρικής. Οι 1.200.000 Παλαιστίνιοι που ζουν εντός της επικράτειας του σιωνιστικού μορφώματος στέρουνται ένα βασικό δικαίωμα, αυτό του συνέρχεσθαι. Ομως, οι ρινόκεροι της Δύσης δεν συγκινούνται καθόλου από τέτοιες... λεπτομέρειες.

■ Χάπενινγκ

Δε λέμε, έξυπνο και πετυχημένο το χάπενινγκ που έστησε η συνδικαλιστική γραφειοκρατία του Περισσού, αποκλείοντας το ξενοδοχείο και εμποδίζοντας την Πετραλία και τους «κοινωνικούς εταίρους» να οργανώσουν εκεί τη φίεστα υπογράφης της «προγραμματικής συμφωνίας», με την οποία ΓΣΕΕ και εργοδοτικές οργανώσεις διαχειριστούν κατά το δοκούν (κοινώς δια ροκανίσουν) 50 εκατ. ευρώ. Οχι, όμως, και να γράφει ο «Ριζοσπάστης» πανηγυρικά, ότι «απέτρεψαν τους εχδρούς των ανέργων, των εργαζομένων, συνολικά της εργατικής τάξης, να υπογράψουν το ξεκοκάλισμα 52 εκατ. ευρώ». Αφού η συμφωνία υπογράφηκε τελικά στο γραφείο της Πετραλία και τα εκατομμύρια δια ξεκοκάλιστούν, όπως το ίδιο το ρεπορτάζ του «Ριζοσπάστη» γράφει λίγο παρακάτω. Καλά είναι τα χάπενινγκ ως εργαλεία ζύμωσης, αποτελεσματικά όπλα όμως δεν είναι. Ομως, οι προεκλογικές ανάγκες του Περισσού επιβάλλουν ακόμα και το στρουδοκαμπ-λισμό έως γελοιότητας.

Τελικά δίκιο είχε το Πεντάγωνο που δεν έβγαλε τη Βόρεια Κορέα από τον «άξονα του κακού!» Πώς τολμούν οι «κιτρινιάρδες» να κάνουν δεύτερη πυρηνική δοκιμή μέσα σε τρία χρόνια; Αυτό το δικαίωμα το έχουν μόνο οι «πολιτισμένες» χώρες που... ξέρουν πως να το χρησιμοποιήσουν! Και πρώτο απ' όλα η ιδιαίτερη Αμερική, που από το 1945 μέχρι το 1992 είχε κάνει μόλις... 1.032 πυρηνικές δοκιμές (τις μισές δηλαδή από αυτές που έγιναν παγκόσμια!).

Βέβαια, οι Αμερικάνοι και το παπαγαλάκια τους ισχυρίζονται ότι με τις πυρηνικές της δοκιμές η Βόρεια Κορέα δυναμιτί-

Ζει το κλίμα, γιατί είναι η μόνη που διεξήγαγε τέτοιες δοκιμές στον 21ο αιώνα. Το τελευταίο είναι αλληλές, όμως ποιος μπορεί να ισχυριστεί στα σοβαρό ότι το σταμάτημα των πυρηνικών δοκιμών την τελευταία δεκαετία από τις μεγάλες ιμπριολιστικές και ορισμένες περιφερειακές δυνάμεις σηματοδοτεί και την εγκαταλειψη του πυρηνικού τους οπλοστασίου; Τη στιγμή που διαβάζετε αυτές τις γραφμές, πάνω από 10.000 πυρηνικές κεφαλές εξακολουθούν να βρίσκονται σε λειτουργία παγκόσμια, ενώ άλλες 20.000 είναι απόθεμα (τα στοιχεία από την Ομοσπονδία Αμερικάνων Επιστημόνων, 3/1/2008). Οι 10 πυρηνικές κεφαλές που εκτιμάται ότι διαθέτει η Βόρεια Κορέα είναι που θα απειλήσουν τις πυρηνικές δυνάμεις;

Το ότι οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις επέλεξαν να σταματήσουν τις πυρηνικές δοκιμές δε σημαίνει ότι ο κόδωμος έγινε ασφαλέστερος. Απλά, φαίνεται ότι δεν υπήρχε λόγος να προχωρήσουν παραπέρα, γιατί η δυνατότητα καταστροφής των πυρηνικών όπλων που διαθέτουν είναι πλέον τεράστια και πρακτικά μη χρησιμοποιήσιμη, γιατί πέρα από όσα λέγονται και γράφονται οι ιμπεριαλιστές δεν θέλουν να καταστραφεί ολοκληρωτικά ο πλανήτης, γιατί θα καταστραφούν κι αυτοί μαζί του. Απλά, χρησιμοποιούν τα πυρηνικά σαν μέσο τρομοκρατίας των αντιπάλων τους, αλλά και των λαών του πλανήτη. Από κει και πέρα ποιος ο λόγος να συνεχιστούν οι δοκιμές για όπλα που δεν καταναλώνονται κι επομένως δεν φέρουν κέρδος:

Γιατί, όπως είναι γνωστό, πέρα από την τρομοκρατία, αυτό που ενδιαφέρει τους ιμπεριαλιστές είναι το μέγιστο κέρδος που πετυχαίνουν κάλλιστα με την πώληση των «συμβατικών όπλων». Επομένως, μπροστό στο μέγεθος της καταστροφής που μπορούν να προκαλέσουν οι πυρηνικές κεφαλές που διαθέτουν οι Αμερικανοί, οι Γάλλοι ή οι Ρώσοι, οι πυρηνικές κεφαλές που διαθέτει η Βόρεια Κορέα φαντάζουν... στρακαστρούκες. Οχι ότι η τελευταίο

πυρηνική δοκιμή που διεξήγαγε η Βόρεια Κορέα ήταν μικρή. Εκτιμάται ότι η ενέργεια που εικλύθηκε από την έκρηξη ισοδυναμούσε με 20 κιλοτόνους, δηλαδή περίπου όσο και η ατομική βόμβα που κατέστρεψε το Ναϊγκασάκι. Μπροστά σώμαστος 15 μεγατόνους που εκλύθηκαν από την αμερικανική πυρηνική δοκιμή του Castle Bravo στα νησιά Μπικίνι την 1η Μάρτη του 1954, η βορειοκορεάτικη βόμβα είναι πρόγαμπτη μια... στρακαστρούκα, 750 φορές ασθενέστερη από τις αμερικανικές πυρηνικές βόμβες (η πρώτην «ΕΣΣΔ» είχε φτιάξει και βόμβα 50 μεγατόνων).

Αυτά δεν τα γράφουμε για να υποστηρίξουμε το αντιδραστικό καθεστώς της Πιον Γιανγκ, αλλά για να αναδείξουμε την υποκρισία των μεγάλων δυνάμεων που για μια φορά ακόμα έδωσαν ρεσιτάλ. Ομως, η αντίδραση της Δύσης, πέρα από την υποκρισία της, έχει μια πραγματική βάση. Γιατί η Βόρεια Κορέα δεν είναι ελεγχόμενη ούτε από τους Αμερικάνους ούτε από το NATO. Η μόνη χώρα που έχει στενές σχέσεις με τη Βόρεια Κορέα είναι η Κίνα. Σύμφωνα με τους «Τάιμς της Ασίας» (27/5/09), το Πεκίνο αποτελεί τη βασική πηγή οικονομικής βοήθειας και επενδύσεων στη Βόρεια Κορέα. Το πιθανό, επομένως, είναι ότι αυτή η πυρηνική δοκιμή δεν αποτελεί απλά μια επιδειξη ισχύος του καθεστώτος της Πιον Γιανγκ αλλά του ιδίου του Πεκίνου. Αυτό δεν το λέμε μόνο εμείς αλλά και οι «Τάιμς της Ασίας»: «Παρά την επίσημη κριτική από την Κί-

να στην πυρηνική δοκιμή της Βόρειας Κορέας, ο προφανάτης πόθος της να παίξει ένα πιο υπεύθυνο ρόλο στη διεθνή αρχιτεκτονική, είναι απίθανο να την οδηγήσει σε μέτρα τιμωρίας. Πράγματι, υπήρξαν ανεπιβεβαίωτες φήμες στις 25 Μάη, ότι η Πολιτική Γιανγκ είχε ενημερώσει προκαταβολικά το Πεκίνο για την πυρηνική δοκιμή. Αν αληθεύει, αυτό σημαίνει στην καλύτερη περίπτωση ότι η Κίνα ήταν ανίκανη να σταματήσει τη Βόρεια Κορέα. Στη χειρότερη περίπτωση, η Κίνα ίσως να είχε καλωσορίσει στα κρυφά τη δοκιμή, για να κάνει τις ΗΠΑ και τους συμμάχους τους να φανούν αδύναμοι. («Τάιμς της Ασίας», 27/5/09).

Γιατί λοιπόν να μη τρίξει τα δόντια η Βόρεια Κορέα, αφού κανέις δεν πρόκειται να την πειράξει; Τα πολεμικά «πταιχνίδια» είναι προσφιλές όπλο όχι μόνο των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων αλλά και ορισμένων περιφερειακών που συνδέονται στενά με κάποιες από τις πρώτες. Τα παραφύθια περί πογκόδημιας ειρήνης και ασφάλειας, που μας τάιζαν όταν κατέρρεαν τα καθεστώτα του παλινορθωμένου καπιταλισμού (και υποτιθέμενου «υπαρκτού σοσιαλισμού»), έχουν γίνει πλέον σκόνη. Το μόνο που φαίνεται να έχει μείνει είναι ο ανταγωνισμός των μεγάλων δυνάμεων και η ανυπαρξία απάντησης από αυτούς που πληρώνουν αυτό τον ανταγωνισμό που καταστρέφει τον πλανήτη και θυσιάζει παραγωγικές δυνάμεις σε καταστροφικές δραστηριότητες. Ομως, η Ιστορία σε καμία περίπτωση δεν έχει τελειώσει ακόμα...

Κακοστημένη σιωνιστική προβοκάτσια

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ

να κάνει τέτοιες χοντρές γκάφες; Θα έβαζε δικούς της ανθρώπους να αγοράσουν τις τηλεφωνικές γραμμές για να υπάρχει πιθανότητα να «καρφωθεί»; Δεν θα έδιναν ψεύτικα ονόματα; Αυτό είναι το πρώτο πράγμα που γνωρίζει όχι επογγελματίας αλλά κι ένας, ερασιτέχνης δολοφόνος! Κατέν θα το γνώριζε το δίκτυο πληροφοριών της Χεζμπολάς που κατάφερε να εξαρθρώσει τους κατασκόπους των Σιωνιστών; Οσο για το βαν της επιθεσής τι να πει κανείς; Ήταν τόσο ανίκανοι που δε μπορούσαν να κλέψουν ένα βαν και έπρεπε να το... αγοράσουν σε άνθρωποι της Χεζμπολά; Το επόμενο που περιμένουμε να

μας πουν είναι ότι στο βασικό
υπήρχε και το σηματάκι της
Χεζμπολά με το όπλο και η φωτιά-
τογραφία του Χασάν Νασρόλλα!
Μα καλά για ηλιθιο περνόντα
νε τον κόσμο;

Αν και ο δημοσιογράφος του
Spiegel ανέφερε ότι ήταν οι μετα-
στικές υπηρεσίες του Λιβανών
που έδωσαν αυτές τις πληροφορίες

φορίες για τα κινητά που εμπλέκουν τη Χεζμπολά, όχι μόνο κανείς στο Λιβανό δε βγήκε να πει κάτι τέτοιο, αλλά ακόμα και υπουργοί της παρούσας κυβέρνησης (στην οποία συμμετέχει και η Χεζμπολά), οι οποίοι δεν προέρχονται από την οργάνωση, βγήκαν και κατήγγειλαν αυτό το άρθρο! Αν υπήρχαν τέτοια στοιχεία, δεν θα σήκωνε γη και ουρανό η αμερικανοθρεμμένη αντιπολίτευση; Οσο για τον επικεφαλής των λιβανέζικων μυστικών υπηρεσιών, που επικαλέστηκε ο δημοσιογράφος του Spiegel, αυτός δε μπορούσε να μιλήσει γιατί... δολοφονήθηκε το 2008.

ν Ηλίου φαεινότερον, λοιπόν,
σ ότι πρόκειται για σιωνιστικό¹
ο δάκτυλο. Το μόνο που δε μπο-
ρούμε να γνωρίζουμε είναι πό-
σα είναι τα λεφτά που δόθη-
καν. Γιατί θα πρέπει να δόθη-
καν αρκετά, για να υποστηρί-
ξει κανείς μια τόσο κακοστη-
μένη προβοκάτσια!

■ Αυτοκάρφωμα

Είναι τόσος ο νεοφιλελύθερος οίστρος του καπιταλιστή-υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, που μες στη χαρά του για το νεοφιλελύθερο πρόγραμμα που εισηγείται το ΔΝΤ δεν διστασει να καρφώσει για ανεπάρκεια και την ίδια την κυβέρνηση Καραμανλή. Δήλωσε ο Γ. Παπαθανασίου, μετά τη δημοσιοποίηση της έκθεσης του ΔΝΤ για την ελληνική οικονομία: «Η κυβέρνηση Καραμανλή είναι αποφασισμένη να προχωρήσει μπροστά. Να βάλει όπως πάντα, το εθνικό συμφέρον πάνω απ' όλα. Να προχωρήσει στη επόμενα δύο χρόνια στις αλλαγές και τις μεταρρυθμίσεις που για 3 ολόκληρες δεκαετίες δεν έγιναν πράξη». Οι «τρεις ολόκληρες δεκαετίες», κατά τις οποίες «δεν έγιναν πράξη» οι απαραίτητες «αλλαγές και μεταρρυθμίσεις» περιλαμβάνουν -εκτός από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ (1981-89 και 1993-2004)- όχι μόνο τις πρώτες μεταπολιτευτικές κυβερνήσεις της ΝΔ, Καραμανλή και Ράλλη (1974-81), όχι μόνο την κυβέρνηση Μητσοτάκη (1990-93), αλλά και την κυβέρνηση Καραμανλή, που κυβερνά ήδη επί πέντε χρόνια (2004-9). Γιατί, λοιπόν, η κυβέρνηση Καραμανλή δεν έκανε επί πέντε χρόνια αυτά που θα κάνει -όπως λέει ο Παπαθανασίου- την επόμενη διετία; Μία εξήγηση υπάρχει: ο Παπαθανασίου θεωρεί πως οι επιπτώσεις της κρίσης και ιδιαίτερα η ανεργία μπορεί να γονατίσουν τόσο πολύ το εργατικό κίνημα, που να μη μπορέσει να ορθώσει στοιχειώδη αντίσταση σε ένα πακέτο μέτρων που θα υποβάλει τη Χίλιη του δικτάτορα Πινοσέτ, τη χώρα όπου για πρώτη φορά εφαρμόστηκαν σε μεγάλη έκταση οι νεοφιλελύθερες συνταγές του ΔΝΤ.

■ Τον ξεφλούδισαν

Όταν δημοσιοποίηθηκαν οι λεγόμενες εαρινές προβλέψεις της Κομισιόν για την ελληνική οικονομία, τις οποίες ο Κομισάριοι συνόδευσαν με την απαίτηση για λήψη νέων μέτρων, ώστε το ελλειμμα στην Ελλάδα να διατηρηθεί στα συμφωνημένα επίπεδα και να πέσει στο 3% στα τέλη του 2010, ο Παπαθανασίου έκανε μια αλαζονική δήλωση, στην οποία ανέφερε ότι οι προβλέψεις της Κομισιόν δεν έχουν πάρει υπόψη τους τα πρόσθετα μέτρα που ανακοίνωσε η κυβέρνηση, γιατί η σχετική μελέτη των κοινωνικών υπηρεσιών έγινε πριν τη λήψη αυτών των μέτρων.

Αυτή τη δήλωση προφανώς είχαν υπόψη τους τα «γατόνια» του ΔΝΤ, που δεν έχουν τις πολιτικές δεσμεύσεις των Κομισάριων, γ' αυτό και φρόντισαν να ξεφλουδίσουν σαν καλοβρασμένο αυγό τον Παπαθανασίου. Καταρχάς, οι προβλέψεις τους για τα βασικά μεγέθη του ελληνικού καπιταλισμού είναι κατά πολύ δυσμενέστερες απ' αυτές της Κομισιόν. Συγκεκριμένα, το ΔΝΤ προβλέπει ανάπτυξη για το 2009 μεταξύ -1 και -2%. Δηλαδή σακώς μεγαλύτερη από το -0,9% της Κομισιόν (για το +1,1% της κυβέρνησης ας μη μιλήσουμε καλύτερα). Προβλέπει εναρξη ανάκαμψης στα τέλη του 2010, σημειώνοντας όμως ότι «η ανάκαμψη μεσοπρόθεσμα θα είναι μάλλον βραδεία αν δεν υπάρξουν σημαντικές μεταρρυθμίσεις», ενώ υπάρχουν παράγοντες που «αυξάνουν την πιθανότητα μιας παρατεταμένης περιόδου χαμηλής ανάπτυξης».

Προβλέπει, επίσης, ότι «με βάση τα τρέχοντα στοιχεία και τις τρέχουσες προοπτικές ανάπτυξης και εφόσον δεν ληφθούν επιπρόσθετα μέτρα, εκτιμούμε έλλειμμα τουλάχιστον 6% του ΑΕΠ το 2009, το οποίο θα αυξηθεί πάνω από 7% το 2010». Και για να μη βγει ο Παπαθανασίου και δηλώσει, όπως έκανε με την Κομισιόν, ότι τα μέτρα έχουν ήδη ληφθεί, σπεύδουν να τον κολλήσουν στον τοίχο: «Αυτή η πρόβλεψη με την υπόθεση "μη αλλαγής πολιτικής" λαμβάνει υπόψη της τα ήδη εξαγγελθέντα μέτρα, αλλά όχι πιθανά μελλοντικά μέτρα».

Και τι έκανε ο Παπαθανασίου; Δεν δοκίμασε να κάνει διάψευση, αλλά θεώρησε πως σ' αυτή τη φάση είναι προτιμότερο να χρησιμοποιήσει την έκθεση του ΔΝΤ σαν τρομοκρατικό μέτρο έναντι των εργαζόμενων, για να καλυπτεί την καθήλωσή τους.

■ Ο Σημίτης είναι ΠΑΣΟΚ...

Μια ιδέα των εφιαλτικών νεοφιλελύθερων προτάσεων του ΔΝΤ έχετε πάρει σήγουρα από τα αστικά ΜΜΕ. Στις διπλανές στήλες μπορείτε να διαβάσετε αναλυτικότερα. Εδώ σημειώνουμε απλώς, ότι υπάρχουν δύο πολιτικοί που έχουν δημόσια προτείνει να προσφέρει η ελληνική κυβέρνηση στο ΔΝΤ. Ο ένας το πρότεινε κάπως συγκαλυμμένα και είναι ο Μητσοτάκης. Ο άλλος το πρότεινε ανοιχτά, σε ομιλία που του οργάνωσε το πρωτοποριακό «φραν κλαμπ» του και είναι ο Σημίτης.

Τι σημαίνει προσφυγή στο ΔΝΤ; Σημαίνει ότι αυτός ο ιμπεριαλιστικός οργανισμός αναλαμβάνει τη διεύθυνση της οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής της χώρας. Ανθρωποί του εγκαθίστανται στα καίρια υπουργεία, διοικητικών του προϋπολογισμού, παρακολουθώντας την εκτέλεση του και εισηγούνται νομοσχέδια για τη διαμόρφωση ενός ριζικά διαφορετικού τοπίου στην κοινωνική πολιτική (μεταρρυθμίσεις στους τομείς των εργασιακών σχέσεων και της κοινωνικής ασφάλισης). Αυτό πρότεινε ο μέγας... σοσιαλιστής, τον οποίο ο Παπανδρέου βολιδοκόπησε για να τον τοποθετήσει επικεφαλής του πράσινου ευρωψηφοδελτίου.

ΕΚΘΕΣΗ ΔΝΤ

Το ΔΝΤ ποτέ δεν μάσσαγε τα λόγια του, όταν εισηγούνταν συγκεκριμένες πολιτικές και μέτρα στις κυβερνήσεις. Το ίδιο κάνει και τώρα, με την έκθεσή του που η κυβέρνηση έδωσε στη δημοσιότητα στις αρχές της εβδομάδας. Στις συνήθειες της κρίσης, η έκθεση εισηγείται μια σειρά πολιτικών και μέτρων, που θα διαμορφώσουν ένα εφιαλτικό κοινωνικό και εργασιακό τοπίο. Είναι η ευκαιρία που αναζητά το κεφάλαιο για να πετύχει μια στρατηγική σημασίας νίκη επί της εργατικής τάξης.

Προβλέψεις τρόμου

Το ΔΝΤ χρησιμοποιεί τις προβλέψεις του για να δημουργήσει ένα σκηνικό τρόμου. Προβλέπει ότι ο ρυθμός ανάπτυξης θα είναι αρνητικός, μεταξύ -1% και -2% το 2009, ενώ ανάκαμψη θα αρχίσει να σημειώνεται στα τέλη του 2010. Αυτή, όμως, «μεσοπρόθεσμα θα είναι μάλλον βραδεία αν δεν υπάρξουν σημαντικές μεταρρυθμίσεις».

Το δημοσιονομικό έλλειμμα υπολογίζεται σε 6% για το 2009 και σε 7% για το 2010. Σημειώνεται δε ότι στον υπολογισμό έχουν ληφθεί υπόψη όλα τα πρόσφατα μέτρα της κυβέρνησης (πάγωμα μισθών και συντάξεων, αύξηση φόρων κ.λπ.).

Στη συνέχεια αρχίζουν οι προτάσεις, οι οποίες από την αρχή έκαθαρίζουν τη σκοπιά από την οποία γίνονται.

Αφετηρία τα συμφέροντα του κεφάλαιου

Οι σύνοροι που τίθενται περιγράφονται ως εξής: «Η δια-

Κοινωνικός και

πήρηση ενός υγιούς τραπεζικού συστήματος για την στήριξη της παροχής πιστώσεων καθώς η ζήτηση ανακάμπτει η μείωση των πιέσεων από το δημόσιο χρέος και το έλλειμμα για να δημιουργηθεί χώρος για τον ιδιωτικό τομέα, καθώς και η προστασία των οικονομικά οδυνάτων με ένα επαρκές δίχτυ ασφαλείας και η μείωση του κόστους της γραφειοκρατίας και του κόστους στις αγορές προϊόντων, υπηρεσιών και εργασίας με στόχο την ενισχυση της ανταγωνιστικότητας και την επιτάχυνση της ανάκαμψης».

Μη σας ξεγέλα η αναφορά στην «προστασία των οδυνάτων», γιατί αυτή αναφέρεται σε φιλανθρωπικού χαρακτήρα μέτρα, σαν και αυτά που έχει ανακοινώσει η κυβέρνηση, τα οποία επιανούνται από το ΔΝΤ. Για τους εργαζόμενους ως σύνολο θα δούμε στη συνέχεια τη προτείνεται.

Ειδικά οι τράπεζες απασχολούνται διαίτερα το ΔΝΤ, γι' αυτό και τους αφιερώνει σημαντικό τμήμα της έκθεσής του. Τα μέτρα της κυβέρνησης (το πακέτο των 28 δισ.) κρίνονται θετικά, αλλά συνιστάται στο κράτος «να περιορίσει την εμπλοκή του σε ό,τι αφορά τις τράπεζες» και οι εκπρόσωποι του Δημοσίου στα διοικητικά συμβούλια των τραπεζών να αποφεύγουν να τάσσονται υπέρ του κατευθυνόμενου δανεισμού». Επίσης, αναφέρει ευθέως ότι οι τράπεζες θα πρέπει να χρησιμοποιήσουν τη στήριξη από το ελληνικό κράτος για τη διευθέτηση των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν στη ΝΑ Ευρώπη και στο

κράτος συστήνεται να αποφύγει «τον χρηματοπιστωτικό εθνικισμό (και κάθε μορφή προστατευτισμού)». Ζητείται επίσης από τις κρατικές αρχές «να είναι σε επιφυλακή για να ενεργήσουν αν παρουσιαστούν συστηματικές πιέσεις» στο τραπεζικό σύστημα, να ευνοήσουν αρχικά συγχωνεύσεις και «εφόσον απαιτείται κρατική ενίσχυση για μεμονωμένες τράπεζες, θα πρέπει να γίνει υπό την προϋπόθεση της ελάχιστης δυνατής κανονικότητας και της ύπαρξης συγκεκριμένων και ξεκάθαρων στρατηγικών εξόδου».

Δημοσιονομική ασφυξία

Το σχετικό κεφάλαιο αρχίζει ως εξής: «Το ΔΝΤ επικρότει τα μέτρα μείωσης του ελλείμματος που έχουν ληφθεί μέσα στο 2009 και ενθαρρύνει την άμεση υιοθέτηση περαιτέρω μέτρων». Ποια είναι αυτά τα μέτρα;

◆ Καμιά δημοσιονομική επέκταση. Ακόμα και μέτρα όπως οι επιδότησης στις πωλήσεις ανάπτυξης της οικονομίας με τη διασταύ

ΚΟΝΤΑ

εργασιακός εφιάλτης

της για τη συγκράτησή τους έτσι ώστε να δημιουργήσει χώρο για τον ιδιωτικό τομέα. Εδώ νομίζουμε ότι δεν χρειάζεται να σχολιάσουμε τίποτα. Σημειώνουμε μόνο ότι το ΔΝΤ εξειδικεύει αυτή τη γενική κατεύθυνση, προτείνοντας: «1) να συνεχιστεί η συγκράτηση μισθών (και να συμπεριλάβει και τις συντάξεις) – τέτοιες πολιτικές, δίνοντας το κατάλληλο μήνυμα, θα βοηθούσαν στη συγκράτηση του ρυθμού αύξησης των μισθών και συντάξεων στον ιδιωτικό τομέα, καθώς επίσης και στην ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και 2) να συνεχιστεί η πολιτική περιορισμού των προσλήψεων έτσι ώστε να μειωθεί η δαπάνη για μισθούς».

Ισοπέδωση των συντάξεων

Ειδικό βάρος δίνει το ΔΝΤ στο ασφαλιστικό σύστημα, σημειώνοντας εισαγωγικά ότι «Οι κοινωνικές μεταβιβάσεις που αυξάνουν της πέσεις στον προϋπολογισμό καθώς και η αναλογιστική ανισορροπία του συνταξιοδοτικού συστήματος δημιουργούν την ανάγκη ανάλ-

ψης πρόσθετης δράσης». Ο πρόσφατος ασφαλιστρικός νόμος χαρακτηρίζεται «ευπρόσδεκτο βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση», όμως πλέον το βάρος πρέπει να πέσει στο ύψος των συντάξεων.

«Προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι μακροπρόθεσμες πιέσεις της πληθυσμιακής γήρανσης στο σύστημα κοινωνικής ασφαλίσης, θα πρέπει να χορηγηθούν στην Εθνική Αναλογιστική Αρχή τα αναγκαία μέσα και στοιχεία που θα της επιτρέψουν την κατάρτιση επήσιας αναλογιστικής έκθεσης για όλα τα ταμεία, με σκοπό την αξιοποίησή της κατά την κατάρτιση του εθνικού προϋπολογισμού του επόμενου έτους. (...) Παράλληλα, και μέσα από διάλογο με τους κοινωνικούς εταίρους, οι αρχές θα πρέπει να σχεδιάσουν παραμετρικές μεταρρυθμίσεις με ποσοτικοποιημένους στόχους. Οι συνταξιοδοτικές δαπάνες θα πρέπει να εναρμονιστούν με τις εισφορές προκειμένου να διασφαλιστεί καταβολή των συντάξεων στις επόμενες γενεές».

Και εδώ δε χωρούν αμφιβολίες. Προτείνεται ένα απολύ-

τως «ανταποδοτικό» ασφαλιστικό σύστημα, όπως ακριβώς εφαρμόζεται στον τομέα των ιδιωτικών ασφαλίσεων. Φυσικά, τα ληστευθέντα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων θεωρούνται τελειωμένη υπόθεση.

Ιδιωτικοποίησης

Σε ό,τι αφορά τις ΔΕΚΟ προτείνεται: «Οι αρχές θα πρέπει να θέσουν προθεσμία 5 ετών για την εξάλειψη των ελλειμμάτων στις ζημιογόνες δημόσιες επιχειρήσεις». Το «πακέτο» για τις λεγόμενες «διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις», οι οποίες πρέπει να εξαφανίσουν το «υψηλό κόστος εργασίας», που έχει οδηγήσει σε «σημαντικό χάσμα ανταγωνιστικήτας», περιλαμβάνει τα εξής:

◆ Περιορισμό των δημοσίων οργανισμών.

◆ Μείωση του προσωπικού και των πολιτικών διορισμών σε αυτούς.

◆ Επιτάχυνση των αποκρατικοποιήσεων για τον περιορισμό των ελλειμμάτων και του δημοσίου χρέους.

◆ Εξορθολογισμό της νομοθεσίας και επίπτευση των δρά-

σεων για τον περιορισμό του διοικητικού βάρους, με στόχο τη δημιουργία ενός αποτελεσματικότερου επιχειρηματικού περιβάλλοντος.

◆ Υλοποίηση της Ευρωπαϊκής Οδηγίας Υπηρεσιών για την απελευθέρωση των κλειστών επαγγελμάτων, του λιανικού εμπορίου και άλλων δραστηριοτήτων που μπορούν να μειώσουν σημαντικά το κόστος παραγωγής.

◆ Για το τέλος κρατούν τη βόμβα στα θεμέλια των εργασιακών σχέσεων: «Οι μεταρρυθμίσεις στην αγορά εργασίας αποτελούν το κλειδί για την επίτευξη χαμηλότερου μοναδιαίου κόστους εργασίας». Στόχος είναι ο φτηνότερος εργαζόμενος, δηλαδή η αύξηση του βαθμού εκμετάλλευσης, που δεν γίνεται μόνο με τη μείωση των πραγματικών μισθών, αλλά και με άλλες μεθόδους («ελαστικές» εργασιακές σχέσεις). Επειδή, δε, γνωρίζουν ότι αυτό δεν είναι και τόσο εύκολο, προτίνουν τη σύναψη «τριμερούς κοινωνικού συμβολαίου μεταξύ εργοδοτών, συνδικαλιστικών οργανώσεων και κράτους», για την επίτευξη συναίνεσης.

■ Συνέδριο Economist

Διαγωνισμός οσφυοκαμψίας μπροστά στο κεφάλαιο

Καραμανλής και Παπανδρέου επελεξαν και φέτος το συνέδριο του Economist, ενός από τα ιστορικά έντυπα της χρηματιστικής ολιγαρχίας, προκειμένου να δώσουν εξετάσεις οσφυοκαμψίας στο κεφάλαιο, διαγωνίζομενοι στα μάθημα «ποιος είναι ο καλύτερος διαχειριστής στις συνθήκες της κρίσης». Αυτό, άλλωστε ήταν το ζητούμενο του φετινού συνέδριου, που είχε τον εύγλωττο τίτλο «Πρωθώντας τη νέα απέντα για την παγκόσμια ανάκαμψη».

Ο Παπανδρέου που προηγήθηκε (τη Δευτέρα) αναλώθηκε σε γενικολογίες, προκειμένου να αποδείξει ότι η σοσιαλδημοκρατία είναι εκείνη που μπορεί να φέρει τον «εξανθρωπισμό της παγκοσμιοποίησης». Επιτέθηκε στην κυβέρνηση και διακήρυξε ότι το ΠΑΣΟΚ είναι αποφασισμένο να πάρει μπροστά «με πρόγραμμα που περιλαμβάνει άμεσα μέτρα στήριξης της οικονομίας, αλλά και με μεγάλες τομές για την υπέρβαση της κρίσης». Με προσεκτικό τρόπο (έχουμε και προεκλογική περίοδο) μιλήσε για «άμεση αποκάταση της ρευστότητας στην αγορά και στις επιχειρήσεις που την έχουν ανάγκη», για «ουσιαστικά μέτρα δημοσιονομικής εξυγίανσης», για «περιστολή καταναλωτικών δαπανών, αλλγιστών προμηθειών και ρουστεολογικών προσλήψεων στο δημόσιο» και «ενίσχυση της πράσινης επιχειρηματικότητας». Ειδικά για το τελευταίο, δεν παρέλειψε να σημειώσει με νόημα, ότι «η πράσινη ανάπτυξη θα γεννήσει νέες επιχειρηματικές δυνατότητες, νέες ευκαιρίες, θα δημιουργήσει ένα νέο ισχυρό παραγωγικό ιστό, θα παράξει πλούτο!» Δεν παρέλειψε ακόμα να σημαίνει τα σχέδια των καπιταλιστών για επέκταση τους στα Βαλκάνια και να διακήρυξε ότι «η Ελλάδα θα παίξει ενεργό ρόλο στις εξελίξεις στην περιοχή των Βαλκανίων και της ΝΑ Ευρώπης... για να εξασφαλίσει την αναπτυξιακή προοπτική της», δηλαδή τις μπτίζες των καπιταλιστών.

Ο Καραμανλής που ακολούθησε (την Τρίτη) προσπάθησε να δείξει πως είναι ένας ισχυρός και ακλόνητος πρωθυπουργός, αποφασισμένος να περάσει την εργαζόμενη κοινωνία «διά πτυρός και σιδήρου», προκειμένου να εξασφαλίσει στο κεφάλαιο τη μετατροπή της κρίσης σε μια ευκαιρία για νέες εφόδους κατά της εργασίας: «Η παγκόσμια οικονομική κρίση πρέπει να γίνει καταλύτης. Καταλύτης επίθεσης στο μέλλον και όχι άμυνας στην πίεση του παρελθόντος. Καταλύτης εξωστρέφεις και όχι εσωστρέφεις. Καταλύτης δημιουργικότητας και όχι απάθειας, φρόνου, καθηλωσης».

Αφήνοντας στην άκρη τις παπαριές περί «παρανόησης που επικράτησε στην παγκόσμια κοινότητα γύρω από την πιο βασική αρχή της παγκόσμιας οικονομίας», που κατά τον Καραμανλή είναι ότι ««ελεύθερη αγορά δεν σημαίνει ασύδοτη αγορά», με αποτέλεσμα να ξεσπάσει η κρίση, σημειώνομε την εμμονή του Καραμανλή στη λέξη «μεταρρυθμίσεις». Εκείνο που υποσχέθηκε, χωρίς να γίνει ιδιαίτερα συγκεκριμένος, αλλά μιλώντας πιο ανοιχτά από τον Παπανδρέου, είναι πως ο ίδιος δεν λογαριάζει το «πολιτικό κόστος» και είναι αποφασισμένος να πάρει όποια μέτρα απαιτηθούν: «Οι διεθνείς κρίσεις απαιτούν διεθνείς λύσεις. Οι εκτακτές καταστάσεις απαιτούν έκτακτες αποφάσεις... Τολμούμε δύσκολες αποφάσεις που εγγυώνται σημαντικό μελλοντικό όφελος. Αν δεν το κάνουμε, η χώρα δεν θα απαλλαγεί ποτέ από τα βάρη που σηκώνει. Αν μείνουμε σε εύκολες αποφάσεις και ευχάριστα λόγια, η χώρα δεν θα αναπτύξει ποτέ την ταχύτητα προόδου που μπορεί να έχει. Δεν πρόκειται λοιπόν να αφήσουμε να συμβεί κάτι τέτοιο».

Τον πρωθυπουργό ακολούθησαν οι υπουργοί του, που έδωσαν τις ίδιες εξετάσεις, αποκαλύπτοντας την αγωνία τους μπροστά στην έλλειψη εμπιστοσύνης που τους δείχνει η εγχώρια κεφαλαιοκρατία, γεγονός που αποτυπώθηκε ανάγλυφα για πρώτη φορά στη φετινή γενική συνέλευση του ΣΕΒ, πριν μερικές μέρες. Ομως, η κεφαλαιοκρατία δεν έχει συμπάθειες και αντιπάθειες. Τρέφει την ίδια εμπιστοσύνη και στα δύο κόμματα, όμως είναι αναγκασμένη να στηρίξει το ΠΑΣΟΚ, διότι αυτό προβάλλει ως αναβαπτισμένο στη λαϊκή συνειδηση και επομένως ως ικανότερο να διαχειριστεί αποτελεσματικά το σύστημα.

■ ΓΣΕΕ-ΣΕΒ-Κυβέρνηση

Προγραμματική συμφωνία σε βάρος των εργαζόμενων

πρόεδρος ΓΣΕΕ).

52 εκατ. ευρώ θα μοιραστούν η ΓΣΕΕ και τα συνδικάτα των καπιταλιστών (ΣΕΒ, ΕΣΕΕ, ΓΣΕΒΕΕ) στο πλαίσιο του επιχειρησιακού προγράμματος «Ανάπτυξη Ανθρώπινου Δυναμικού 2007-2013». Το 40% αυτών των χρημάτων θα διαχειριστεί η ΓΣΕΕ και το 60% οι καπιταλιστές. Αν διαβάσει κανές ολόκληρο το κείμενο της προγραμματικής συμφωνίας, θα δει ότι τα λεφτά που θα πάρει η ΓΣΕΕ θα πάνε σε «σεμινάρια» «για την ενίσχυση της θεσμικής ικανότητας των

■ Στο πήλευρό του απολυμένου της Teleperformance

Την ερχόμενη Τετάρτη (3 Ιουνίου) εκδικάζεται η προσφυγή του Ορεστή Κώτσια ενάντια στην απόλυτη του «για παραδειγματισμό» από την εταιρία Teleperformance. Η αιτιολογία της εταιρίας ήταν η πόριμη σ' αυτές τις περιπτώσεις: «μειωμένη απόδοση». Η αλήθεια είναι πως ενόχλησε η συμμετοχή του εργαζόμενου στις απεργιακές κινητοποιήσεις για το Ασφαλιστικό και η συνδικαλιστική δράση που προσπαθούσε ν' αναπτύξει σ' έναν εργασιακό χώρο που μοιάζει με στρατόπεδο συγκέντρωσης (έτσι είναι όλες οι εταιρίες αυτού του τύπου, που χρησιμοποιούν επισφαλείς θέσεις εργασίας). Γι' αυτό, όλωστε, η επιχειρηματολογία της επιχείρησης δεν έπεισε ούτε την Επιθεώρηση Εργασίας Καλλιθέας ούτε τον εκπρόσωπο του υπουργείου Εργασίας, που ζήτησαν την ανάληση της απόλυτης στις δύο τριμερείς που έγιναν.

Η εταιρία, όμως, ανένδοτη επέμεινε στην απόλυτη. Γιατί πλέον δεν είχε να κάνει μόνο με έναν «ζωντρό» εργαζόμενο, αλλά και με ένα κίνημα αλληλεγγύης που αναπτύχθηκε, το οποίο με τις συνεχείς παρεμβάσεις τής χαλούσε το κλίμα της απόλυτης αυθαιρεσίας και της τρομοκρατίας που έχει επιβάλει στους 2.000 εργαζόμενους που απασχολεί.

Η «Πρωτοβουλία ενάντια στην απόλυτη στην Teleperformance» καλεί την Τετάρτη, στις 9 το πρωί, σε συγκέντρωση στα δικαστήρια της Ευελπίδων, για να στηριχτεί η δικαιοστική μάχη για την επαναπρόσληψη του Ορ. Κώτσια.

■ Απόλυτη <<διότι δεν συνεμφώθη>>

Την απόλυτη του για συνδικαλιστικούς λόγους από κατάστημα της επιχείρησης «Κώτσοβολος» στη Θεσσαλονίκη, όπου εργαζόταν ως αποθηκάριος, καταγγέλλει ο Γιώργος Τ. Η απόλυτη του ανακοινώθηκε στις 21 Μάρτιο, ύστερα από τέσσερα χρόνια δουλειάς ως αποθηκάριος στο συγκεκριμένο κατάστημα. Η δικαιολογία ήταν και στην περίπτωση του «πλημμελής εκτέλεση των καθηκόντων του», εξαιτίας της οποίας δεν ήταν ευχαριστημένοι οι μάνατζερ της επιχείρησης και οι συνάδελφοί του!

«Επειδή στους καιρούς που ζόύμε -σημειώνει σε καταγγελία του ο απολυμένος- όπως και να το κάνουμε είναι λίγο δύσκολο για τον καθένα να πιστεύει ότι μια πολυεθνική όπως η DSGI (που ελέγχει τον Κωτσόβολο) είναι διατεθειμένη να πληρώνει μισθούς -έστω κι αν αυτοί αντιστοιχούν στην ημερήσια κατανάλωση μερικών πούρων για τους μετόχους της- σε χειρώνακτες σαν και του λόγου μου επί τρία και τέσσερα χρόνια απλά και μόνο για να τα «ξύνουν», ιδιάιτερα μάλιστα αν το σύνολο των διευθυντών και των εργαζόμενων έχει πρόβλημα μαζί τους, ας αναζητήσουμε τους πραγματικούς λόγους της απόλυτης μου κάπου αλλού. Διότι το παραμύθι μπορεί να είναι καλό, όμως δεν έχει δράκο... Η συμμετοχή μου στις Γενικές Απεργίες του Δεκέμβρη του '08 και του περασμένου Απριλί με την ταυτόχρονη παρότρυνσή μου προς τους συναδέρφους μου να πράξουν το ίδιο, σίγουρα δεν με κατέταξαν στα "καλά παιδιά" της εταιρίας και το γεγονός ότι υπήρξα ο μοναδικός απεργός στο κατάστημα -και μάλλον ο μόνος σε σύνολο 8 μαγαζίων στην πόλη της Θεσσαλονίκης- με κατέστησαν έναν μάλλον εύκολο στόχο στα μάτια της εργοδοσίας, των λακέδων και των ρουφιάνων της. Τα υπόλοιπα ήταν μάλλον μια φυσιολογική κι αναμενόμενη εξελίξη των πραγμάτων...».

Τέτοιες απολύτεις θέτουν επί τάπητος και το θέμα της παράνομης-συνωμοτικής δουλειάς των πρωτοπόρων εργαζόμενων στους χώρους δουλειάς. Είναι κάτι που πρέπει ν' αρχίσει να συζητείται, γιατί οι black list των αφεντικών ξαναγεμίζουν.

■ Χοντρός χρηματιστηριακός τζόγος

Μπορεί οι επιχειρήσεις να θεωρούνται χρεοκοπημένες, όμως οι μετοχές τους στο χρηματιστήριο γνωρίζουν άνθιση. Ναι, συμβαίνει και αυτό. Το τελευταίο διάστημα όλο και περισσότερες μετοχές εταιριών βγαίνουν από την κατηγορία των Ειδικών Χαρακτηριστικών (περισσότερες από 50 μετοχές, σχεδόν το ένα έκτο των εισηγμένων, είχαν μπει σ' αυτή την κατηγορία το περασμένο φθινόπωρο, επειδή η τιμή τους έπεισε κάτω από τα 0,40 ευρώ) και γνωρίζουν άνθιση. Βέβαια, στην «άνοιξη» του ΧΑΑ πρωταγωνιστούν οι υπόλοιπες μετοχές, καθώς καπιταλιστές που είχαν ξεφορτωθεί μετοχές όταν η τιμή τους ήταν φυλλά, τώρα ξαναγράζουν, καθώς μέχρι και πριν δύο μήνες οι τιμές είχαν φτάσει σε εξευτελιστικά επίπεδα.

Ομως να κινούνται και να γνωρίζουν άνοδο και οι μετοχές χρεοκοπημένων επιχειρήσεων; Γιατί όχι; Το χρηματιστηριακό παιχνίδι είναι ανεξάρτητο από την πορεία μιας επιχειρήσης. Στο χρηματιστήριο πωλούνται και αγοράζονται «χαρτιά» με την προσδοκία αποκόμισης κέρδους από την αγοραπωλησία τους. Πρόκειται για μια καθαρά παραστική δραστηριότητα, στο πλαίσιο της οποίας επιδιώκεται να καρπτωθούν οι ραντερήδες ένα κομμάτι από την υπεραξία που κλάπηκε από τους εργάτες στη σφαρά της παραγωγής.

Συνεχίζεται η καταλήστευση

Χάθικαν 773,92 εκατ. ευρώ μέσα σε τρία χρόνια

Σύνολο Αποθεματικών	Καποθέσεις Ομολ.ΕΜ.Δημ. Αμοιβ.Στ. Απ. Αιώντα	Ακίνητη περιουσία	Μετοχές Αμοιβ.Κεφαλ.	Ποσοστό στη Η/Ξ/2	Επίσημα μεταβολή μετοχών	Επίσημη μεταβολή καταθ. ομολ. αμοιβού	Επίσημη μεταβολή στην αιώνη περιουσία
30/09/2005 5.980.089.814	5.381.347.573	290.930.299	598.742.241	89.99%	+93.304.944	-405.169.954	0
29/09/2006 5.668.224.804	4.976.177.619	290.930.299	692.047.185	87.79%	+141.308.882	-228.941.243	+49.418.793
29/09/2007 5.580.592.443	4.747.236.376	340.349.092	833.356.067	85.06%	-191.701.185	-315.786.233	+126.560.568
30/09/2008 5.073.104.025	4.431.450.143	466.909.660	641.654.882	87.35%	+41.912.641	-949.897.430	+175.979.361

Πέρασαν τουλάχιστον δύο χρόνια από τότε που δημοισεύτηκαν μαζεμένα πέντε ισολογισμοί του ΙΚΑ (μέχρι και το 2005). Από τότε δεν έχει δημοισευτεί άλλος, ούτε έχει προγραμματιστεί (σύμφωνα με δήλωση υπηρεσιακού παράγοντα του ΙΚΑ) η διαδικασία ψήφισης και δημοισιοποίησης του ισολογίου του 2006. Αυτή η κατάσταση βολεύει τόσο τη διοίκηση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, όσο και την κυβέρνηση, γιατί τους δίνεται η δυνατότητα να παρουσιάσουν διαφορετική την προγραμματική κατάσταση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ειδικά μετά την ψήφιση του ασφαληστρικού νόμου της ΝΔ.

Στους προϋπολογισμούς των ετών 2006, 2007, 2008 και 2009 δημοισεύτηκαν για την αιώνη περιουσία της Ακίνητης Περιουσίας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ισχυρίζεται ότι το Ταμείο παρουσιάζει και οργανικό και συνολικό πλεόνασμα. Το εμφανίζομενο οργανικό πλεόνασμα είναι 34,57, 145,021 και 94,098 εκατ. ευρώ για τα έτη 2007, 2008 και 2009 αντίστοιχα και το συνολικό πλεόνασμα 7,954, 81,671 και 23,937 εκατ. ευρώ, αντίστοιχα. Πώς στήνουν τα πλεονάσματα; Καταρχάς, εκμεταλλεύονται την απουσία ισολογισμών. Δεύτερο, φουσκώνονται τα βασικά μεγέθη με βάση τα οποία συντάσσονται οι προϋπολογισμοί. Για παράδειγμα, το Μέσο Τεκμαρτό Ημερομίσθιο (ΜΤΗ) του 2009, με το οποίο προϋπολογίζονται τα έσοδα του ΙΚΑ, τοποθετείται στα 63 ευρώ, ποσό που απέχει πολύ από την πραγματικότητα. Επίσης, φουσκωμένο εμφανίζουν τον ετήσιο αριθμό ημερομισθίων για τα οποία ασφαλίζονται οι εργάτες στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Στον προϋπολογισμό-μαϊόμιο του 2008 και του 2009 το ΔΣ του ΙΚΑ υποθέτει ότι οι εργάτες θα ασφαλίσουν κατά μέσο όρο για 244 ημέρες, αριθμός που απέχει από την πραγματικότητα, όπως όλοι γνωρίζουμε.

Επειδή δεν ήταν δυνατόν να φάμε τα παραμύθια της διοίκησης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, προσπαθήσαμε να βρούμε στοιχεία για την αιώνη περιουσία της Ακίνητης Περιουσίας παρέμενε σταθερή, ενώ το 2007 είχαμε μια αύξηση κατά 49,42 εκατ. ευρώ και το 2008 επίσης αύξηση κατά 126,56 εκατ. ευρώ σε σχέση με το 2007 και 175,98 εκατ. ευρώ σε σχέση με το 2005. Επομένως, οι μεγάλες μειώσεις των αποθεματικών των ετών 2006, 2007 και 2008 δεν οφείλονται στην αγορά ακινήτων.

Στους προϋπολογισμούς του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ των ετών 2006, 2007, 2008 και 2009 δημοισεύτηκαν για την αιώνη περιουσία της Ακίνητης Περιουσίας. Το 2006 είχαμε μείωση κατά 405,17 εκατ. ευρώ, το 2007 μείωση κατά 179,52 εκατ. ευρώ και το 2008 μείωση κατά 189,23 εκατ. ευρώ.

Στην 5η στήλη του π

των αποθεματικών του ΙΚΑ

λαια Σταθερής Απόδοσης, Ακίνητη Περιουσία, Μετοχές και Αμοιβαία Κεφάλαια Μεταβλητής Απόδοσης), ανέρχονταν σε 31,29 δισ. ευρώ, ενώ στις 31/12/2004 ήταν 25,64 δισ. ευρώ. Ενώ οι Μετοχές και τα Αμοιβαία Κεφάλαια Μεταβλητής Απόδοσης ήταν στις 31/12/2007 6,034 δισ. ευρώ (19,28% του συνόλου των αποθεματικών) και στις 31/12/2004 4,13 δισ. ευρώ (16,12% του συνόλου). Από τα τελευταία στοιχεία καταδεικνύεται η αλήθεια ότι οι «επενδύσεις» σε Μετοχές και Αμοιβαία Κεφάλαια είναι μικρότερες από τις άλλες «επενδύσεις» σταθερής απόδοσης και έτσι καταρρίπτεται ο μύθος των αντιπολιτευόμενων αστικών κομμάτων ότι για την κακοδαιμονία των ασφαλιστικών ταμείων φταίνε αποκλειστικά οι «επενδύσεις» σε μετοχές.

Εκλεψαν τα αποθεματικά του ΙΚΑ-ΕΤΕΑΜ

Το ΙΚΑ-ΕΤΕΑΜ ιδρύθηκε με νόμο του 1979, άρχισε να λειτουργεί από το 1980 και με το νόμο 3029/2002 έγινε χωριστό Ταμείο. Από το 1980 οι Διοικήσεις του ΙΚΑ με κυβερ-

νητικές εντολές έπαιρναν τα αποθεματικά του ΙΚΑ-ΕΤΕΑΜ για να καλύψουν τα ανοίγματα του ΙΚΑ που δημιουργούνταν από τις αντεργατικές και αντιασφαλιστικές πολιτικές των πράσινων και μπλε κυβερνήσεων. Αντί τα ανοίγματα αυτά να καλυφθούν από τον κρατικό προϋπολογισμό, με την επιβολή φορολογίας στο μεγάλο κεφάλαιο, οι κυβερνήσεις επέλεξαν τη ληστεία του ΙΚΑ-ΕΤΕΑΜ. Το 1997, βρετανικός οίκος, με εντολή του υπουργείου Εργασίας, πραγματοποίησε αναλογιστική μελέτη και σύμφωνα μ' αυτή το χρέος του ΙΚΑ μέχρι τις 31/12/1996 ανήρχετο σε 3,68 δισ. ευρώ (εννοείται μαζί με τα τοκοχρεωλύσια). Ομως, οι δύο γραφειοκράτες συνδικαλιστές της ΓΣΕΕ που συμμετέχουν στο ΔΣ του ΙΚΑ-ΕΤΕΑΜ, με τη σύμφωνη γνώμη της Διοίκησης της ΓΣΕΕ, συμφώνησαν

με τους εκπροσώπους της κυβέρνησης ότι το χρέος του ΙΚΑ προς το ΕΤΕΑΜ το Δεκέμβρη του 2005 ήταν μόνο 2 δισ. ευρώ. Με την προκλητική αυτή στάση τους έβαλαν την ταφόπλακα στο μεγαλύτερο επικουρικό ταμείο των μισθωτών εργαζόμενων. Κατά την εκτίμησή μας, το χρέος του ΙΚΑ το 2005 ξεπερνού-

σε τα 6 δισ. ευρώ.

Τελικά, η κυβέρνηση της ΝΔ δέχτηκε, ότι το ΙΚΑ χρωστούσε στο ΙΚΑ-ΕΤΕΑΜ μέχρι τις 31/12/2007 2.507 εκατ. ευρώ, τα οποία οφειλεί να καταβάλλει σε 15 ετήσιες δόσεις, αρχής γενομένης από το Δεκέμβρη του 2008. Αυτή η συμφωνία ενσωματώθηκε στον αντιασφαλιστικό νόμο της Πετραλία (ν. 3655, άρθρο 53, παρ. 6). Το Δεκέμβρη του 2008, το ΙΚΑ κατέβαλε την πρώτη δόση των 167,133 εκατ. ευρώ με τη μορφή Ομολόγων του Δημοσίου τριετούς διάρκειας. Σύμφωνα όμως με τον ισολογισμό του ΙΚΑ-ΕΤΕΑΜ του 2005, το χρέος ήταν 2678 εκατ. ευρώ και όχι 2507 και μέχρι τις 31/12/2007 μάλιστα! Οπως προειπαμε, με την απόφαση αυτή μπήκε η ταφόπλακα στο ΙΚΑ-ΕΤΕΑΜ.

Το ΙΚΑ κλέβει τον ΟΑΕΔ και άλλους φορείς

Συμπληρωματικά σε όσα αναφέραμε παραπάνω για την πολιτική του ΙΚΑ-ΕΤΕΑΜ έναντι των εισφορών του ΟΑΕΔ, του ΟΕΚ και του ΟΕΕ πρέπει να αναφέρουμε τα εξής:

Κατά τη διάρκεια των συ-

ζητήσεων και των συνεντεύξεων που προηγήθηκαν της φήμισης του αντιασφαλιστικού νόμου 3029/2002 (νόμος Ρέππα) αναγκάσαμε τους πρώην υπουργούς Ν. Χριστοδούλακη και Δ. Ρέππα να παραδεχτούν ότι το ΙΚΑ-ΕΤΕΑΜ δεν αποδίδει στους φορείς ΟΑΕΔ, ΟΕΚ, ΟΕΕ τις εισφορές που εισπράττει για λογαριασμό τους εισπράττοντας αφοιβή γι' αυτό.

Ενώ είχαν δεσμευτεί ότι θα προχωρήσουν σε άμεση νομοθετική ρύθμιση της οφειλής, άφησαν να περάσουν δύο χρόνια για να κάνουν την ρύθμιση των οφειλών μέχρι τις 31/12/2000. Στο νόμο 3227/2004, άρθρο 27, παρ. 5, αναγνώρισαν ότι το ΙΚΑ οφείλει 1,5 δισ. ευρώ στους φορείς και ότι αυτή η οφειλή θα πληρωθεί από τον κρατικό προϋπολογισμό σε επτά ετήσιες δόσεις, αρχής γενομένης από το 2005. Πέρασαν από τότε πέντε χρόνια και δεν έχει καταβληθεί καμία δόση στους φορείς! Δεν χρειάζεται να προσθέσουμε τίποτε άλλο για να καταδείξουμε την αφερεγγυότητα του αστικού κράτους και των κυβερνήσεων του, καθώς και τη ληστρική πολιτική τους έναντι των ασφαλιστικών ταμείων.

■ Εργάτες Ακκά

Με το πιστόλι στον κρόταφο

Η δέχεστε μείωση των μισθών σας κατά 25% ή σας βάζω σε «εκ περιτροπής» εργασία. Αυτό ήταν το φασιστικό τύπου τελεσίγραφο που επέδωσε στους 325 εργάτες του εργοστασίου της στα Γιαννιτσά η διοίκηση της «Ελληνικής Υφαντουργίας» του ομίλου Ακκά. Οταν οι εργαζόμενοι αρνήθηκαν, η εταιρία προχώρησε από την επόμενη εργάσιμη μέρα (την περασμένη Δευτέρα) σε εφαρμογή τετραήμερης εργασίας με ανάλογη μείωση των μισθών. Ανακοίνωσε επίσης στους εργάτες, ότι τους μήνες Ιούνη, Οκτώβρη και Δεκέμβρη θα εργαστούν από τρεις εβδομάδες (η τέταρτη θα είναι άδεια άνευ αποδοχών!).

Υ: Την ώρα που η συγκεκριμένη επιχείρηση προχωρούσε σ' αυτό το αντεργατικό μέτρο, ο υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών Γ. Παπαθανασίου απηγόρωνε θερμό χαιρετισμό στη γενική συνέλευση του συνδικάτου των καπιταλιστών της κλωστούφαντουργίας, θυμίζοντάς τους πόσα έχει κάνει η κυβέρνηση Καραμανλή γι' αυτούς. Φυσικά, δεν ασχολήθηκε με τέτοιες... λεπτομέρειες, όπως η ληστεία του ψωμιού μερικών εκατοντάδων εργατών.

■ Οι διώξεις στην ημερήσια διάταξη

Μετά τον συνδικαλιστή των βιβλιοϋπάλληλων Δ. Πουλόπουλο, που καταδικάστηκε επειδή μοίραζε συνδικαλιστική προκήρυξη που κατήγγειλε τις αυθαιρεσίες των ιδιοκτητών φροντιστήριου ξένων γλωσσών, ένας ακόμη συνδικαλιστής βρίσκεται αντιμέτωπος με παρόμοια δίωξη. Πρόκειται για τον πρόεδρο του Σωματείου Ιδιωτικών Υπαλλήλων Κέρκυρας και στέλεχος του ΠΑΜΕ Π. Μπάνο, ο οποίος κλήθηκε να καταθέσει ανωμότι (δηλαδή ως ύποπτος) στο αστυνομικό τμήμα, κατόπιν παραγγελίας του Εισαγγελέα Πρωτοδικών Κέρκυρας που αφορά ανακοίνωση που εξέδωσε το σωματείο για τη γνωστή υπόθεση του «Τζάμπη».

Στη Ζάκυνθο, ο τοπικός εισαγγελέας απειλεί με παραπομπή στο αυτόφρωρο τους εργάζομενους στο Σύνδεσμο Υδρευσης Ζακύνθου, επειδή πραγματοποιούν επίσχεση εργασίας διεκδικώντας την καταβολή δεδουλευμένων (δεν έχουν πληρωθεί τέσσερα μηνιάτικα, δύορο Πάσχα και κάποια αναδρομικά!).

Το «δόγμα Σανιδά» εξαπλώνεται παντού: τσακίστε κάθε εργατική αντίσταση. Ποινικοποιήστε ακόμα και νόμιμες μορφές συνδικαλιστικής δράσης, όπως η επίσχεση εργασίας, ακόμα και το δικαίωμα του λόγου μέσω των συνδικαλιστικών ανακοίνωσεων.

■ Και το πρώτο τρίμηνο του 2009

Στα ύψη τα κέρδη

Η κρίση δεν είναι για όλους ίδια. Μπορεί οι εργάτες να πληρώνουν με απολύτες (και όχι μόνο), μπορεί οι μικροεπαγγελματίες να καταστρέφονται, μπορεί οι φτωχοί αγρότες να ξεκληρίζονται, όμως για τους μεγάλους καπιταλιστικούς ομίλους η κερδοφορία συνεχίζεται. Απλώς όχι με το ρυθμό των προηγούμενων χρόνων. Αυτό δείχνουν τα στοιχεία από τους ισολογισμούς του πρώτου τριμήνου του 2009, που δημοσιεύονται αυτό το διάστημα.

◆ Τα Ελληνικά Πετρέλαια (όμιλος Λάτση) αύξησαν τα κέρδη τους προ χρηματοοικονομικών εξόδων, φόρων και αποσβέσεων κατά 115% (στα 114 εκατ. ευρώ έναντι 53 εκατ. ευρώ το 2008) και τα καθαρά κέρδη τους κατά 8% (σε 51 έναντι 47 εκατ. ευρώ το 2008). Ας σημειωθεί, ότι την περίοδο που τα καθαρά κέρδη αυξήθηκαν οι πωλήσεις μειώθηκαν κατά 36%! Εχουμε έτσι μια εξήγηση γιατί οι τιμές των καυσίμων συνεχίζουν να αυξάνονται, παρά την πτώση των διεθνών τιμών.

◆ Η Alpha Bank σημειώσεις καθαρά κέρδη 85,7 εκατ. ευρώ, έναντι 205 εκατ. ευρώ που σημειώσει την ίδια περίοδο του 2008. Ας σημειωθεί ότι η μείωση του ρυθμού αύξησης των κερδών προηήλθε από την αύξηση του ποσού για μελλοντικές επισφάλειες, που προβλέφτηκε. Δηλαδή, προεξόφλησαν τυχόν απώλειες στο μελλοντικό κέρδη. Το πρώτο τρίμηνο του έτους επιβεβαιώσαμε την επάρκεια της κερδοφορίας μας, καθώς ο προσανατολισμός μας στη συντηρητική ανάληψη κινδύνων και στην εξυπηρέτηση της πελατείας μας, αποτελεί ισχυρό αντιστόθιμο στην αντιμετώπιση των αντιδράσεων που επικρατούν στο οικονομικό περιβάλλον», δήλωσε ο πρόεδρος της Γιάννης Κωστόπουλος.

Εκρηκτή κερδών με αύξηση κατά 50% (στα 8 από 5,3 εκατ. ευρώ το 2008) ανακοίνωσε ο όμιλος του «Υγεία», που ελέγχεται από τη MIG.

τικής ηγεσίας του υπουργείου Γεωργίας, ενώ κατέχει και άλλα πόστα.

Ο Κ. Κραββαρίτης στις 4 Μάη εξέδωσε μια κατάπτ

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ No 5

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δυο χιλιάδες και εννέα: father τα μαδες τα νέα;

Ακρως σοβαρή πλακίτσα, στίχοι: Κοκκινοσκουφίτσα.

Ο Mark ο γιάνκης, σερίφης στο Tech's ass της κωλοτεχνολογίας, τράβηξε το εξάσφαιρο περίστροφό του και πυροβόλησε εφτά φορές, αφήνοντας πίσω του δεκαενιά πακιστανούς, αλβανούς, ιρανούς και διάφορους άλλους μουσουλμάνους να κείνονται λαθανόντος από τις εξόστρακτισμένες σφαίρες, επί του οδοστρώματος [κατά το γνωστό ανέκδοτο, ενδεικτικό της υψηλής μόρφωσης που απαιτείται στο σώμα, ώστε να μην είναι κανείς εξωστικός, βρωμοπολίτης όπως λένε και οι καραβανάδες]. Ο sir 'ριφης έβαλε το παγωμένο (cold) Colt στη δήκη του κι έπιασε στα χέρια το Κοράνι για πρώτη φορά, ενώ το ευαγγέλιο δεν το είχε πιάσει –και πολύ περισσότερο διαβάσει– καμία, άσχετα αν το πίστευε μέχρι κεραίας και ήταν έτοιμος να σκοτώσει γ' αυτό. Το άριστα εκπαιδευμένο εκτελεστικό όργανο της ευνομίας, ευταξίας και εύρυθμης –ηλην ευεπίφορης στην ευτέλεια– λειτουργίας του παλιού όσο ο χρόνος μηχανισμού επιβολής, δεν καταλάβαινε αραβικά –ούτε άλλωστε η ελληνικά, γενικώς δεν καταλάβαινε από λόγια– κι έτοι το πέταξε κάτω, φεύγοντας με βαριά βήματα προς το ιππουργείο όπου τον περίμενε ο β' κεφάλας, το αραβικό καθαρόδαιμο άπι του.

Κι αφού σας διάβασα ένα εκτελεστικό απόσπασμα από την εμετική συλλογή ιστοριών της άγριας δύσης «far west delendum est» την οποία μεταφράζω από τα ινδιάνικα, φροντίζοντας όπως πάντα για τη λαϊκή και ρεμπέτικη επιμόρφωση, πάμε για ειδήσεις [ηδύς υς στα αρχαία, δηλαδή γλυκό γουρούνι]. «Λέμε όχι στην Ευρωπαϊκή Ένωση», ήρθε να βροντοφωνάρει στην «Έλευθεροτυπία» και στις διλιθέρες επαρχιακές πόλεις της ψωροκώστανας ο ευρωπαϊκός Θανάσης Παφίλης, λίγο πριν αναχωρήσει τούμπαλιν για Βασιλή, οι sorry, για Βρυξέλες ήθελα να πω, οι sorry, να γράψω. Εχοντας έρθει ως Dr Jekyll για ν' ανανεώσει την παραμονή του για μερικά χρονάκια ακόμη –τι τιμωρία, ωδεο!– στην κατά τον ίδιο [ως mister Hyde] αχώνευτη ευρωβουλή. Που καταπίεζει τους λαούς κι επιβάλλει –καλέ μόνη της τα έκανε όλα αυτά;– κανόνες και μέτρα προς όφελος του κεφαλαίου και ουχί των εργαζομένων. Τι δράματα my lord, τι τραγωδίες στέλνεις στα μέλη του ποιμίου σου [κοπαδιού στη νεοελληνική]. Αμα τη ενημερώσει [μεγάλο πράγμα γη γνώση], πέσαμε στη γη γονυκλινείς, προσευχόμενοι για τους μάρτυρες –μάρτυρας και Μάρτης μου ο κύριος. Τι δα πει ποιος κύριος; Αυτός με τα σου, τα ροξ και τα φοντάν– που ζωμένοι τους δυναμίτες της άρνησης δίνουν τις μεγάλες μάχες, πίσω από τις γραμμές του εχδρού, μέσα στα κάστρα του. Με το σουγιά στο κόκαλο [των ευγενικά ψημένων αρνίσιων παϊδακίων], με το λουρί στο σβέρκο, με τα λεφτά του εχδρού στα χέρια και τους κανόνες του στο μέτωπο. Μέτωπο πάλης, πανεργατικό μέτωπο, πάμε, πάμε να το προϋπαντίσουμε στην εξοχή με βήμα ταχύ, μιας και ο Μάιος μας έφτασε. Ανυπακοή! Λέξη δεν βρίσκεται άλλη καμία, να δίνει στο κόμμα τόση ευφορία. Ανυπακοή κι απειδηρόγνωση, τι πρέζα και μ@λ@κείς τώρα...

«Η αποχή προβληματίζει τα κόμματα», επαναλαμβάνει μονότονα ο παπαγάλος που έχω για ραδιόφωνο στο δάσος. «Να δεις πόσο προβληματίζουν τα κόμματα την αποχή» του απαντώ, μα δεν ακούει. Είναι Σαρακατασάνος, τον πήρα απ' τ' Αγραφα, γ' αυτό δεν σας το έγραψα. Πάντως, αγρυπνεί και προσεύχεται η Κοκκινοσκουφίτσα κάτω από την ιερή θελανιδιά του δάσους, σαν κέλτης δρυδής, μα τον Τουτάτη, Ικετεύει τον πολυέλεο και τον πολυέλαιο, να μην φτάσει η αποχή σε ύψη δυσδεώρητα και προβληματιστούν οι χριστεπώνυμοι άρχοντες. Η χάρις της αγίας δημοκρατίας να επιπέσει επί των κεφαλών του λαού μας, να επέλθει η θεία φώτισης –και η θεία Δέσποινα καλό δα ήταν να επέλθει με δυο ταψά από τις μοναδικές πίτες της– και σύσσωμο το ποίμνιο [είπαμε, κοπάδι, δεν θα τα λέω συνέχεια] να προσέλθει στις κάλπες. Ψηφίστε ό, τι δέλτετε, αρκεί να ψηφίσετε. Να μην σας κερδίσουν οι παραλίες της ματαιότητος και οι βλαβερές, αμαρτωλές απολαύσεις, τα άλλα δα τα βρουν οι πάνσοφοι. Σκεφτείτε υπεύθυνα, ευρωπαϊκά, σκεφτείτε για το μέλλον σας, για τα παιδιά και τα εγγόνια σας.

Κι αφού σημείωσα να μην ξεχάσω τα ογδοηκοστά γενέθλια του ΠΓΔ Κάρολου Παπούλια –που γεννήθηκε την ίδια μέρα με τον Σωκράτη [ποιον Μάλαμα ρε?– σας χαιρετώ. Σεε γου την παραμονή των νευροεκλογών στο beach bar και όχι στα ευρωπαϊκά bitch bar.

Κοκκινοσκουφίτσα
kokinoskoufita@eksegersi.gr

ΥΓ: Για όσους δεν το γνωρίζουν, το αμφιδέατρο της Στρατιωτικής Σχολής Ευελπίδων λέγεται «Αλέξανδρος Ξέρος». Επόμενος στόχος η μετονομασία της Λέσχης Αξιωματικών της ΕΛΑΣ σε «Σάββας Γιωτόπουλος».

■ 58η συνεδρίαση Δευτέρα, 25.5.09

Μια συνεδρίαση γεμάτη ένταση πιστοποίησε για μια φορά αικόμη το αδιέξοδο στο οποίο οδηγήθηκε το δικαστήριο, λόγω της εμμονής του στην υπηρέτηση συγκεκριμένων πολιτικών σκοπιμοτήτων.

Η συνεδρίαση έκεινης με μια δήλωση της Ειρ. Αθανασάκη, η οποία επικαλούμενη σωρεία διατάξεων του συντάγματος, νόμων και της ΕΣΔΑ, ζήτησε την ανάκληση της απόφασης του δικαστήριου για διορισμό δύο συνηγόρων, διότι έχει συνήγορο, τον Δ. Τσοβόλα, και μόνο αυτός είναι της επιλογής της.

Η νεαρή γυναίκα από το ζευγάρι των διορισμένων ζήτησε να γίνει δεκτό το αίτημα της Αθανασάκη, επειδή δεν τους αποδέχεται ως συνηγόρους της, σημειώσε όμως με νόμημα πως θα πειθαρχήσουν σε όποια απόφαση πάρει το δικαστήριο. Ο εισαγγελέας, που μάλλον δεν παρακολουθούσε με προσοχή τα διαμειβόμενα, απειλήσεις με πειθαρχική και ποινική διώξη τους διορισμένους και η πρόεδρος, που είχε ακούσει καλά, έσπευσε να του πει διότι δεν είπαν πως θα αποχωρήσουν. Σηκώθηκε, λοιπόν, και ο νεαρός ανδρός για να πει κι αυτός διότι θα σεβαστεί την όποια απόφαση πάρει το δικαστήριο.

Ο Δ. Τσοβόλας στηλίτευσε την απόφαση του δικαστήριου να διορίσει στην Αθανασάκη συνηγόρους που δεν είναι της επιλογής της, οι οποίοι δεν μπορούν να την εκπροσωπήσουν, αφού δεν έχουν ιδέα από τις δεκάδες χιλιάδες σελίδες της δικογραφίας, χώρια τα πρακτικά των συνεδριάσεων αυτής της δίκης μέχρι τώρα, που δεν θα μπορέσουν ποτέ να τα διαβάσουν. Εγώ προσπάθησα να σας διευκολύνω –σημείωσε– προτείνοντάς σας να ανακαλέσετε την παρεμπίπτουσα απόφασή σας και να μεταφέρετε τη δίκη στο Εφετείο, όπου δεν θα υπήρχε πρόβλημα εκπροσώπησης των κατηγορούμενων. Δική σας είναι, επομένως, η ευθύνη για τις όποιες δυσκολίες στην εξέλιξη της δίκης.

Οι εισαγγελέας προσπάθησαν να βγουν από πάνω. Χαρακτήρισαν κατάχρηση δικαιώματος την απαίτηση της Αθανασάκη να έχει συνήγορο αποκλειστικά της επιλογής της. Υποστήριξαν ότι είναι νόμιμος ο διορισμός, διότι ο νόμος απαιτεί συνεχή παρουσία του συνηγόρου και εφόσον αυτή δεν υπάρχει, πρέπει το δικαστήριο να την εξασφαλίσει μέσω διορισμού! Ο αναπληρωτής εισαγγελέας, μάλιστα, ξεπέρασε τα όρια κατηγορούμενων συνηγόρων της Αθανασάκη για καλυστερίγα στην πρόσοδο της δίκης και επιτέθηκε στους παραιτηθέντες συνηγόρους Κωνσταντάκη και Δαμασκόπουλο, κατηγορώντας τους ότι αντιδεντολογικά εγκατέλειψαν τους εντολείς τους. Οσο για τις αποφάσεις του ΕΔΔΑ (Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων), η Αθανασάκη τις ερμηνεύει αυθαίρετα, διότι το ΕΔΔΑ θα ξανακαταδίκασε την Ελλάδα για καθυστέρηση στην απονομή δικαιούσης.

Απαντώντας ο Δ. Τσοβόλας ο Τσοβόλας χαρακτήρισε αυτή την εισαγγελική αναφορά στους απόντες συνηγόρους. Οι δικηγόροι, όταν ξανάρχισε η διαδικασία, είπαν συνειδηση των αποφάσεων που παίρνουν κι αυτές οι αποφάσεις είναι συμβατές με δόσα γίνονται στη δίκη. Οσο για τον ισχυρισμό του αναπληρωτή εισαγγελέα περί κινδύνου καταδίκης από το ΕΔΔΑ, έβαλε τα πρόγματα στη θέση τους, θυμίζοντας ότι το ΕΔΔΑ καταδίκασε το μηχανισμό που καθορίζει τους ρυθμούς απονομής δικαιούσης, διότι αργεί να προσδιορίσει τις δίκες, με αποτέλεσμα άνθρωποι να παραμένουν για καιρό προφυλακισμένοι, και όχι γιατί αργεί να ολοκληρώσει μια δίκη που έχει ξεκίνησε. Τέλος, ως προς την κατηγορία για κατάχρηση δικαιώματος, ξεκαθάρισε ότι κατάχρηση υπάρχει μόντα στη δικηγόρος!

Η πρόεδρος ανακοίνωσε διάλειμμα μισής ώρας για να αποφασίσει το δικαστήριο επί του αιτήματος ανάκλησης της απόφασης διορισμού συνηγόρων στην Αθανασάκη. Ομως, ο Δ. Τσοβόλας στο μεταξύ απόχωρησε από τον Κορυδαλλό και επειδή αυτό απαιτούν οι πολιτικές σκοπιμότητες.

Η πρόεδρος ανακοίνωσε ότι διακόπτει για την Παρασκευή και απευθυνόμενη στους νεο-διορισμένους είπε πως θα συμπληρωθεί έτσι ένα δεκαήμερο στο οποίο θα μπορέσουν να ενημερωθούν επί της δικογραφίας! Οι διορισμένοι ψέλλισαν ότι ζητούν ένα μήνα για να μελετήσουν τη δικογραφία και το αίτημά τους έγινε δεκτό με καγχαριμό από την έδρα. Δέκα μέρες είναι αρκετές, έκλεισε τη σχετική συζήτηση η πρόεδρος.

Δίνουν και παίρνουν τα προπλάσματα των ιδιωτικών πανεπιστημάτων και η ιδιωτικοποίηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης

Και ενώ αναμένεται η ενσωμάτωση της ευρωπαϊκής Οδηγίας (πιθανόν μέσα στο καλοκαίρι, που οι φοιτητές θα λείπουν), που θα «ανωτατοποιήσει» τα «κολέγια», που συνεργάζονται με πανεπιστήμια του εξωτερικού, καθιστώντας τα ουσιαστικά ιδιωτικά «πανεπιστήμια», στο παχνίδι μπαίνει δραστήρια και ο γαλλικός ιμπεριαλισμός, αποσκοπώντας να αρπάξει και αυτός κομμάτι από την κερδοφόρα μπτίζνα που έχουν ανοίξει εδώ και χρόνια στη χώρα μας κυρίως τα βρετανικά «πανεπιστήμια».

Μαθαίνουμε, λοιπόν, πως από το επόμενο ακαδημαϊκό έτος θα λειτουργήσει στην Ελλάδα «Γαλλικό Πανεπιστήμιο» στον τομέα των διεθνών σχέσεων. Πρόκειται για παράρτημα της παρισινής Ecole des Hautes Internationales [ιδιωτικό ίδρυμα, μέλος του Academic Council on the United Nations System (ACUNS), συμβουλευτικό οργανισμό του ΟΗΕ], που θα έχει την έδρα του στις εγκαταστάσεις του Γαλλικού Ινστιτούτου Αθηνών. Οι σπουδές θα είναι τριετείς, ενώ μόνο για το πρώτο έτος απαιτούνται διδακτρά 6.300 ευρώ. Σύμφωνα με όσα διακηρύσσει η γαλλική πλευρά, οι απόφοιτοι μπορούν να συνεχίσουν με μεταπτυχιακές σπουδές στην Ελ-

λάδα ή τη Γαλλία, ενώ θα αποδίδονται και επαγγελματικά δικαιώματα.

Είναι τόσο αποθρασυμμένοι οι εδώ τοποτηρητές των συμφερόντων του γαλλικού ιμπεριαλισμού, που δραστηριοποιούνται στον τομέα της μόρφωσης και του πολιτισμού, που δε διστάζουν να δηλώσουν πως «δεν τίθεται κανένα εμπόδιο» σε σχέση με τον «σκόπελο» του ελληνικού Συντάγματος (άρθρο 16), αφού αυτός «ο κύκλος σπουδών διεξάγεται εξ ολοκλήρου στα γαλλικά από ένα γαλλικό ιδιωτικό ίδρυμα. Μεταξύ των χορηγών του φιγουράρουν ο Παιγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου, η Κεντρική Διοίκηση της Αστυνομίας Συνόρων, η Γενική Γραμματεία Εθνικής Αμυνας, η Total, η Citroen, κ.λ.π.

Παράλληλα με την έντονη δραστηριότητα που αναπτύσσει το ευρωπαϊκό και ντόπιο κεφάλαιο στον τομέα των «υπηρεσιών μόρφωσης» (η μόρφωση δεν είναι δικαίωμα, αλλά εμπόρευμα που πουλιέται και αγοράζεται από αυτούς μόνο που διαθέτουν τα οικονομικά μέσα), πολλά TEI (αλλά και AEI) της χώρας μας έχουν επιδοθεί σ' έναν αγώνα δρόμου «συνεργασίων» με πανεπιστήμια του εξωτερικού, στον τομέα κυρίως των μεταπτυχιακών σπουδών. Ο δρόμος αυτός, η κατάληξη του οποίου είναι η ντε φάκτο ιδιωτικοποίηση των σπουδών, γίνεται απόδεκτός από την κυβέρνηση μετά πολλών επαίνων, μιας και αυτή τον νομοθέτησε πρόσφατα. Και μπάζει από το παράθυρο μια άλλη μορφή ιδιω-

υπουργών Παιδείας στο Βέλγιο για την εκτίμηση των αποτελεσμάτων της διαδικασίας της Μπολόνια και τη χάραξη της νέας στρατηγικής για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, ως το 2020). Τέλος, από τις «πλάτες» που διαθέτει το εν λόγω γαλλικό ιδιωτικό ίδρυμα. Μεταξύ των χορηγών του φιγουράρουν ο Παιγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου, η Κεντρική Διοίκηση της Αστυνομίας Συνόρων, η Γενική Γραμματεία Εθνικής Αμυνας, η Total, η Citroen, κ.λ.π.

Παράλληλα με την έντονη δραστηριότητα που αναπτύσσει το ευρωπαϊκό και ντόπιο κεφάλαιο στον τομέα των «υπηρεσιών μόρφωσης» (η μόρφωση δεν είναι δικαίωμα, αλλά εμπόρευμα που πουλιέται και αγοράζεται από αυτούς μόνο που διαθέτουν τα οικονομικά μέσα), πολλά TEI (αλλά και AEI) της χώρας μας έχουν επιδοθεί σ' έναν αγώνα δρόμου «συνεργασίων» με πανεπιστήμια του εξωτερικού, στον τομέα κυρίως των μεταπτυχιακών σπουδών. Ο δρόμος αυτός, η κατάληξη του οποίου είναι η ντε φάκτο ιδιωτικοποίηση των σπουδών, γίνεται απόδεκτός από την κυβέρνηση μετά πολλών επαίνων, μιας και αυτή τον νομοθέτησε πρόσφατα. Και μπάζει από το παράθυρο μια άλλη μορφή ιδιω-

τικού πανεπιστήμιου, που αναπτύσσεται στο πλαίσιο της δημόσιας τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Πατά δε, στον μικρομεγαλισμό των TEI και στις επιδιώξεις και ορέξεις κάποιων από το εκπαιδευτικό τους προσωπικό.

Τελευταία παραδείγματα είναι: Η συνεργασία του Τμήματος Μηχανολογίας του ΤΕΙ Πειραιά με το Πανεπιστήμιο Herricot-Watt της Σκοτίας, που καταλήγει σε Master of Science in Energy. Η διάρκειά του είναι δύο διδακτικά έτη, η διδασκαλία γίνεται στην ογγλική γλώσσα, ενώ απαραίτητος κανόνας είναι η καταβολή διδακτρών από τους φοιτητές. Η συνεργασία του Τμήματος Εμπορίας και Διαφρίμισης του ΤΕΙ Αθήνας με το Πανεπιστήμιο του Illinois at Urbana-Champaign, που οδηγεί σε πτυχίο masters στη Διοίκηση των Επιχειρήσεων-Οικονομικά-Πληροφορική. Η διαφρίμιση του προγράμματος περιλαμβάνει το «δέλεαρ» ότι τα διδακτρά που απαιτούνται για ένα έτος σπουδών είναι το μισό των διδακτρών που καταβάλλονται στις ΗΠΑ. Και η συνεργασία του Τμήματος Μηχανικών Χωροταξίας της Πολυτεχνικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας στο Βόλο με δύο γαλλικά Πανεπιστήμια.

Γιούλα Γκεσούλη

Δίωξη με ιδεολογικά και πολιτικά κίνητρα

Για την περίπτωση του 132ου Δημοτικού Σχολείου Αθηνών είχαμε γράψει σε πολύ παλαιότερο φύλλο της εφημερίδας. Πρόκειται για ένα σχολείο του κέντρου, τμήμα του τεράστιου, απρόσωπου και γκρίζου συγκροτήματος της Γκράβας, που λειτουργεί σε βάρδιες και στο οποίο οι αλλοδαποί μαθητές αποτελούν τη συντριπτική πλειοψηφία (72% των μαθητικού πληθυσμού). Το σχολείο αυτό είχε την τύχη να στελεχώνεται από ευαισθητοποιημένους εκπαιδευτικούς, που πάσχιζαν να τιμήσουν τον παραδογισμό και εκπαιδευτικό τους ρόλο, μέσα σε ιδιαίτερα δύσκολες συνθήκες, που συνθέτουν τη μίζηρη και γκρίζα προγματικότητα της δημόσιας εκπαίδευσης. Με αποφάσεις του συλλόγου διδασκόντων, που στήριζε με όλα τα μέσα τη διευθύντρια του σχολείου Στέλλα Πρωτονοτάριου, παίρνονταν πρωτοβουλίες και πραγματοποιούνταν προγράμματα αντιρατσιστικής εκπαίδευσης, με βασικό στόχο την ένταξη όλων των παιδιών, ντόπιων και ξένων. Οι εκπαιδευτικοί του σχολείου, όπως οι ίδιοι διακηρύσσουν, «δεν είχαν την αυταπάτη ότι θα δημιουργήσουν μια νησίδα "εκπαιδευτικής όασης"», ωστόσο αποφέυγοντας κάθε μοιραλατρική αντίληψη προσπάθησαν... να καλύψουν το παραδογισμόκινο ελλειμμα». Μεταξύ των δράσεων που υλοποιούνταν ήταν και η διδασκαλία της μητρικής γλώσσας των μαθητών, που προέρχονταν από άλλες χώρες, σε όσους μαθητές το επιθυμούσαν, κατά τις απογευματινές ώρες. Οι δραστηριότητες αυτές ήταν εκτός του σχεδιασμού του ελληνικού καπιταλισμού, που φροντίζει καθημερινά με όλα τα μέσα να εξευτελίζει και να καταδιώκει τους μετανάστες και να μπολίζει την εργαζόμενη κοινωνία με ρατσιστικές και φοιτιζουσες συμπεριφορές. Γ' αυτό και στην προείδια ενόχλησαν σφόδρα την κυβέρνηση και το υπουργείο Παιδείας. Τα πνεύματα άναψαν όταν στο σχολείο καθιερώθηκε «διαπολιτισμική» προσευχή. Οπότε και ξεκίνησε η βίαιη διακοπή και παρεμπόδιση των προγραμμάτων αντιρατσιστικής εκπαίδευσης με «εντολές άνωθεν» (το σχολείο αποτελεί ισχυρό ιδεολογικό μηχανισμό του αστικού κράτους και χώρο ανοπαραγωγής των εκμεταλλευτικών σχέσεων στην παραγωγή, γεγονός που επιβεβαιώθηκε περίτρανα και στην περίπτωση του 132ου Δημοτικού σχολείου). Πρώτο βήμα υπήρξε η σκόπιμη απομάκρυνση της διευθύντριας του σχολείου, που αποτελούσε το συνδετικό κρίκο μεταξύ όλων των εμπλεκμένων στις συγκεκριμένες δραστηριότητες.

Τώρα, η κυβέρνηση προχωρά και στην ποινική δίωξη της διευθύντριας του σχολείου «για ταραφάσαση καθήκοντος», γιατί υπέπεσε στο «κατ' εξακολούθησιν έγκλημα» να διαθέτει αίθουσα του σχολείου για τη διδασκαλία της μητρικής γλώσσας των αλλοδαπών μαθητών. Μαζί της διώκεται και η «συνεργός» της εκπαιδευτικός Denada Korkálio, που μετέχει στη διδασκαλία της μητρικής γλώσσας. Η δίωξη (η δίκη θα γίνει στις 16 Ιουνίου στο Α' Μονομελές Πλημμελειοδικό Αθηνών) έχει καθαρά τρομοκρατικό και φρονηματικό χαρακτήρα και σαφέστατα ιδεολογικά και πολιτικά χαρακτηριστικά. Σκοπός της είναι να στελει σε όλους τους αγωνιστές εκπαιδευτικούς, στην εργαζόμενη κοινωνία, στους μετανάστες που διεκδικούν τα δικαιώματά τους στην εργασία και τη ζωή τρομοκρατικό μήνυμα: όποιος υψώνει ανάστημα, όποιος διεκδικεί, όποιος τάσσεται αλληλέγγυος σ' αυτούς που υπποφέρουν, τσακίζεται.

Ας αποδείξουμε όλοι ότι δεν θα τους περάσουμε!

Προσπάθεια διαφοροποίησης-εξισορρόπησης

Είναι γνωστό πως ο Μαρκογιανάκης κάλυψε πλήρως το μπάτσο που έσκισε και ποδοπάτησε το κοράνι που άρπαξε από μετανάστη, πυροδοτώντας οργισμένες αντιδράσεις από χιλιάδες μουσουλμάνους μετανάστες. Η κάλυψη δόθηκε όμεσα και έμμεσα, αφού η ΓΑΔΑ εξέδωσε ανακοίνωση σύμφωνα με την οποία ο μπάτσος δεν έσκισε το κοράνι, αλλά το χαρτί που έχει επιτυλιγήσει στην Ελ-

σκευτικής ελευθερίας που ισχύει στην Ελλάδα. «Αν έχει συμβεί οποδήποτε -γιατί αυτό εξετάζεται- θα υπάρξουν αυστηρότατες κυρώσεις», σημειώνει ο υπουργός Εσωτερικών, που

επανέλαβε ότι «ένα τέτοιο μεμονωμένο γεγονός, σε καμία περίπτωση, δεν αλλάζει τον κανόνα ότι σε βόρμαστε πλ

ΚΟΝΤΡΑ

Από το Πεδίο του Αρεως, στο Δημοτικό Θέατρο...

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

Οι διοικητικές και αγωνιστικές δραστηριότητες των αιώνιων αντιπάλων κυριάρχησαν στην οθλητική επικαιρότητα της περασμένης βδομάδας. Οι πράσινοι κέρδισαν τους δύο πρώτους αγώνες των play-offs και βρίσκονται μια ανάσταση από την κατάκτηση του 7ου συνεχόμενου πρωταθλήματος στο μπάσκετ, ενώ μεγάλο ενδιαφέρον έχουν και οι εξελίξεις στα διοικητικά των δυο ομάδων. Ο Τζίκερ παρατίθηκε από το ΔΣ του ΠΑΟ και ο Βγενόπουλος ανακοίνωσε ότι δεν θα ασχοληθεί πλέον με τα διοικητικά της πράσινης ΠΑΕ, ενώ την ίδια στιγμή ο Σωκράτης Κόκκαλης σε μια εφ' όλης της ύλης συνέντευξη «χάραξε» την επόμενη μέρα του Ολυμπιακού.

Ας ξεκινήσουμε με το μπάσκετ. Οι πράσινοι επιβεβαίωσαν τις εκτιμήσεις ότι είναι πιο πλήρης ομάδα και διαθέτουν την εμπειρία για να αντεπεξέλθουν με επιτυχία στις απαιτήσεις των play-offs. Μετά από ένα συγκλονιστικό πρώτο παιχνίδι, κατάφεραν να πάρουν την εκτός έδρας νίκη και έσπασαν το πλεονέκτημα έδρας των ερυθρόλευκων, ενώ στο δεύτερο αγώνα διέσυραν τους αντιπάλους τους και πλέον μένει να δούμε αν θα πανηγυρίσουν τον τίτλο στο ΣΕΦ ή στο ΟΑΚΑ. Εχοντας σαφή αγωνιστικό προσανατολισμό, κατάφεραν να επιβάλουν και στα δύο παιχνίδια τον ρυθμό τους, ενώ όταν παρουσιάζονται δυσκολίες διαθέτουν παίχτες με προσωπικότητα, που παίρνουν την ομάδα στις πλάτες τους. Ο Ομπράντοβιτς υπερέχει σαφώς του Γιαννάκη και φροντίζει να «χαράζει» συγκεκριμένη τακτική ανάλογα με το παιχνίδι, οδηγώντας τον Γιαννάκη σε αδιέξοδο.

Στην απέναντι όχθη, πρέπει να τονίσουμε την έλλειψη αξιόπιστων λύσεων στη θέση του «άσου», γεγονός που οδηγεί τους ερυθρόλευκους σε άναρχο τρόπο παιχνιδιού, και την αδυναμία του Γιαννάκη να «ακολουθήσει» τον Ομπράντοβιτς. Οι ερυθρόλευκοι υποχρεώνονται να παίζουν σύμφωνα με τους αγωνιστικούς κανόνες που θέτουν οι πράσινοι, γεγονός που μειώνει σημαντικά τις πιθανότητές τους να φτάσουν στην επιτυχία. Χρειάζονται κάτι ακόμα για να αντιμετωπίσουν με ίσους όρους τους αντιπάλους τους, ενώ δεν έχουν και την απαραίτητη στήριξη από τους οπαδούς τους, που αδυνατούν να καταλάβουν την πραγματικό-

τητα.

Μοναδικό κίνητρο για τους παίχτες του Ολυμπιακού πλέον είναι να κερδίσουν τον τρίτο αγώνα στο ΣΕΦ, προκειμένου να γλυτώσουν τους κορνέδες στο Ρέντη.

Κρίση περνάει το μοντέλο πολυμετοχικότητας στην πράσινη ΠΑΕ, αφού οι αντιπαραθέσεις ανάμεσα στους Τζίκερ και Βγενόπουλο έφτασαν την κατάσταση στα άκρα και χρειάστηκαν πρωτοβουλίες από τον Πατέρα και τους Γιαννακοπουλαίους για να μη τιναχθούν όλα στον αέρα. Αν και στο πρόσφατο ΔΣ βρέθηκε η χρυσή τομή, με την ανανέωση της θητείας του Πατέρα στην προεδρία, την παραμονή Τεν Κότε και Αντωνίου (άποψη Βγενόπουλου) και καθορισμό του μπάτζετ μεταγραφών στα 20.000.000 ευρώ (άποψη Τζίκερ), η κρίση συνεχίζεται. Μετά τη λήξη του ΔΣ, ο Τζίκερ ανακοίνωσε την παραίτησή του από αυτό, πρόκειμενο να αποποιηθεί των ευθυνών από τις αποφάσεις του, ενώ την επαύριο ο Βγενόπουλος ανακοίνωσε ότι σταματάει να ασχολείται με τα διοικητικά της πράσινης ΠΑΕ και ότι παραμένει ένας απλός σπαδός της ομάδας.

Κανένας βέβαια δεν έχει πει στείριδη δεν θα αναμιχθούν στις μελλοντικές αποφάσεις της διοίκησης της ΠΑΕ. Μάλιστα, από το περιβάλλον του Τζίκερ συνεχίζονται οι διαρροές για απομάκρυνση του Τεν Κότε και σε περίπτωση απώλειας της 2ης θέσης που οδηγεί στο Champions League οι εξελίξεις θα είναι ρογδαίες. Από την πλευρά του ο Βγενόπουλος αναγκάστηκε να ρίξει τους τόνους και να αποσυρθεί από την κεντρική σκηνή, αφού δεν κατάφερε να τα βρει με τους Γιαννακοπουλαίους (πήραν θέση εμμέσως πλην σαφώς υπέρ του Τζίκερ). Κατάλαβε ότι χωρίς συμμάχους κινδύνευε να απομονωθεί και επέλεξε την ηρωική έξιδο, ελπίζοντας ότι κάποια άλλη στιγμή θα αλλάξουν τα δεδομένα. Ενδεικτικά της «απομόνωσης» που βίωσε ο εμπνευστής της πολυμετοχικότητας είναι η ανακοίνωση του Ενιαίου Συνδέσμου των πράσινων σταδίων, που ζητούσε να σταματήσουν οι δημόσιες αντιπαραθέσεις και τα προσωπικά διαγγέλματα στον Τύπο, στην οποία φωτογραφίζόταν ο Βγενόπουλος.

Τα πάντα πλέον για τους πράσινους θα κριθούν από την αγωνιστική παρουσία τους και τα αποτελέσματα που θα φέ-

ρουν. Η υπομονή του κόσμου του Παναθηναϊκού έχει εξαντληθεί και οι νέες αποτυχίες (που θα έρθουν πολύ σύντομα) θα πυροδοτήσουν εξελίξεις.

Θούν από το Πεδίο του Αρεως στο Δημοτικό Θέατρο του Πειραιά.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΥΠ1: Πιέζει η διοίκηση της ΠΑΕ Παναθηναϊκός τον δήμαρχο Αθήνας Νικήτα Κακλαμάνη να πάρει τις αναγκαίες πρωτοβουλίες και να «τελειώσει» το θέμα του γηπέδου. Τα έργα συνεχίζονται, όμως από την πράσινη ΠΑΕ απαιτούνται εγγυήσεις προκειμένου να μη βρεθούν προ εκπλήξεων και πηγές της τονίζουν ότι οι ενέργειες τους θα κλιμακωθούν με δυναμισμό και αποφασιστικότητα. Να δω τον Τσίπρα επικεφαλής των οργανωμένων σπαδών του Παναθηναϊκού να πολιορκεί το δημαρχείο ζητώντας εδώ και τώρα λύση και ας πεθάνω.

ΥΠ2: Κατώτερος των προσδοκιών μας ήταν ο τελικός του Champions League ανάμεσα σε Μπαρτσελόνα και Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ, εξαιτίας της αδυναμίας των παίκτων της αγγλικής ομάδας να βρουν ρυθμό και να μπουν στο πνεύμα του αγώνα. Οι Καταλανοί κυριάρχησαν απόλυτα στον αγωνιστικό χώρο, με αποτέλεσμα η Γιουνάιτεντ να μοιάζει με συνοικιακή ομάδα. Το κυριότερο όμως που θα πρέπει να κρατήσουμε από τον τελικό είναι ότι κατέρριψαν την άποψη που θέλει το σύγχρονο ποδόσφαιρο να παιζεται από παίχτες-αθλητές και όχι από παίχτες-τεχνίτες. Ο Γουαρδιόλα άφησε στην άκρη τα συστήματα και τις τεχνικές, έδωσε στους παίχτες του το δικαίωμα να παίξουν όπως αυτοί νομίζουν και δικαιώθηκε με την κατάκτηση του τρόπαιου.

Η φετινή Μπαρτσελόνα παίζει τη μπάλα που δύο λατρεύουμε, οι παίχτες της ξεδιπλώνουν στο γήπεδο το ταλέντο τους και το θέαμα με τις φαντεζί ενέργειες είναι τάνων από το αποτέλεσμα. Στη φετινή Μπαρτσελόνα μπορούμε να μιλάμε πρώτα για καλλιτέχνες και μετά για ποδοσφαιριστές. Θα μου επιτρέψετε να κάνω μια αναφορά στον Πουγιόλ. Ήταν ο ορισμός της έννοιας «αρχηγός». Αψογός στα αμυντικά του καθήκοντα (έσφρισε τον Ρούνι), όργωσε το γήπεδο ανεβοκατεβαίνοντας στην επίθεση και εμψύχωντας τους συμπαίκτες του. Ή εικόνα να στηκώνει στον ουρανό της Ρώμης το τρόπαιο ήταν η απόλυτη δικαίωσή του.

Οπως είπαμε παραπάνω και για το πράσινο στρατόπεδο, τα πάντα θα κριθούν εκ του αποτελέσματος. Αν η ερυθρόλευκη ομάδα «τσουλήσει» και διατηρήσει την ηγεμονία στο ελληνικό πρωτάθλημα, τότε οι αμφισβητήσεις θα μείνουν στο επίπεδο της μουρμούρας, αν χαθεί όμως το πρωτάθλημα, τα συλλαλητήρια θα μεταφέρ-

μετριότατες ταινίες συνεχίζουν να κάνουν πρεμιέρα και ματή την εβδομάδα και προγματικά δεν έχουμε να προτείνουμε κάτι στους αναγνώστες μας. Είναι χαρακτηριστικό ότι στην πρώτη θέση τοποθετείται η ταινία τρόμου «Τελευταίο σπίτι αριστερών» (διασκευή μιας πλασιότερης ταινίας του μετρ του ειδούς Γουές Κρέιβεν), του ελληνο-αμερικανού Ντένι Ηλιόνδη. Ακολουθεί το «Γεννήθηκα στο Τίτο Βέλες» της Τεόνα Στρουγκάρ Μιτέφοσκα από τη Μακεδονία, που είναι η ιστορία τριών αδελφών ειδωμένη με κοσμοπολίτικη αντληψη, μια αναφορά για τη μελαχολία του παρελθόντος, τα αδιέξοδα του παρόντος και την ελπίδα του μέλλοντος.

Για τις υπόλοιπες ταινίες όπως π.χ. το «Ερωτας αλά ελληνικά» του Ντόναλντ Πέτρι και της ανεκδίηγης Νίνα Βαρντάλος ή το «Ολές οι γυναίκες των ονείρων μου», μια ανώδυνη γαλλική κομεντί, καλύτερα να μην κάνουμε κανένα σχόλιο. Εποι, θέλοντας και μη, οι δύσμοιροι θεατές «σπρώχνονται» να δουν τους «illuminati» που έχουν κατακλύσει τις αίθουσες.

Και δυο κουβέντες για το φετινό φεστιβάλ των Κανών: Τα μεγάλα σκηνοθετικά ονόματα που συμμετείχαν δημιούργησαν εύλογες προσδοκίες. Ομως, τα ρεπορτάζ αναφέρουν ότι π.χ. ο Φράνσις Φορντ Κόπολα ή ο Λαρς Φον Τρίερ διέψευσαν αυτές τις ελπίδες. Και για μεν τον Κόπολα ούτε λόγος, αφού γριζεί τη μια αποτυχία μετά την άλλη. Ομως, εμείς δεν μπορούμε να μιλήσουμε για τον «Αντρίχιο» του Τρίερ, παρά την κατακραυγή που δέχτηκε, πριν το δούμε. Και αυτό γιατί δεν ξεχάμε την απαξίωση με την οποία περιέβαλε η περιώνυμη κινηματογραφική κριτική την ταινία «Ηλίθιοι» του ίδιου σκηνοθέτη, στην οποία μόνο ο χαρακτηρισμός «ευφυές αριστούργημα» ταιριάζει.

Κατά τα άλλα, ανυπομονούμε να δούμε τη «Λευκή κορδέλα» του Μίκαελ Χάνεκε, που απέσπασε το πρώτο βραβείο. Κι αυτό γιατί κατά την άποψή μας ο αυστριακός σκηνοθέτης βρίσκεται στην πογκόδημα κινηματογραφική

ΣΕ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ ΑΠΟ ΤΙΣ 16 ΜΑΗ

Να αποφυλακιστεί άμεσα ο Ν. Κουνταρδάς Θύμα ασφαλίτικης σκευωρίας

Δεν το είπαν οι παπαγάλοι: η αποχή είναι μεγάλη

**Προεκλογικές συγγρού-σεις
Αλληλεγγύη στο Ν. Κουνταρδά**

Εκλ. τμήμα – Boom-boom

Εργολαβείν και δουλεμπορείν (still on the agenda)

◆ Να και μία «κοινωνική προσφορά» (όχι του Αντέν- να) αλλά του Ριζοσπάστη (24-5-09): ένθετο του υπουργείου Υγείας (για τη γρίπη των μπάτων).

◆ «Ο κινηματογράφος είναι το αντίθετο του θεάτρου, όπου οι πρόβες διαδέχονται η μια την άλλη μέχρι να πλησιάσεις στο ζητούμενο αποτέλεσμα, χωρίς να πιέζεσαι να φτάσεις αμέσως σε αυτό. Στον κινηματογράφο, κάθε μέρα πρέπει να προχωρείς, να τελειώσεις μία σκηνή για να περάσεις στην επόμενη. Εάν δεν τα καταφέρνεις, είσαι χαμένος και έχεις τρομακτικό στρες, γιατί τα προσκόμματα δεν έρχονται μόνο από τους ηθοποιούς, αλλά κι από χιλιάδες μικροπρόγματα, το φως, τη βροχή, διάφορα απρόσπτα. Κάθε που ανοίγεις τα μάτια σε καταλαμβάνει μία αγωνία, και κάθε βράδυ μία ανακούφιση ή ένα συναισθήμα στέρησης. Μετά, ξανακολλάμε τα κομμάτια στο μοντάζ αλλά ξέρουμε καλά, εκ των προτέρων, αν μία σκηνή λειτουργεί ή όχι. Τότε, αν μία σκηνή είναι αποτυχημένη αλλά βρίσκεται σε μια στιγμή όπου η δραματική ένταση είναι αρκετά μεγάλη, ο θεατής δε θα το παρατηρήσει. Αν όμως δυο ή τρεις αποτυχημένες σκηνές διαδέχονται η μια την άλλη, γίνεται επικίνδυνο. Καμιά ταινία, όποια κι αν είναι, δεν είναι απόλυτα πετυχημένη. Το μυστικό είναι να ξέρεις πώς θα κάνεις ζαβολιές όταν κάτι δεν πάει καλώ (Michael Haneke, στο περ. Repérages, τ.3 φθινόπωρο 2003).

◆ Προσωγός του σοσιαλισμού η Κούβα: τώρα και «επανέναρξη εγχειρήσεων αλλοιγής φύλου» - ανακοίνωση της καις Μαριέλα Κάστρο, κόρης του Ραούλ Κάστρο («σύντροφος του Περισσού»,

πάρτε παράδειγμα...).

◆ «ΠΡΩΤΟΡΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ/ Ο Μότσαρπ/ πέθανε/ τριάντα πέντε ετών/ Πρέπει άραγε να θρηνήσω/ όταν η μέση ηλικία/ στην Περούα φτάνει/ τα τριάντα χρόνια/ Ο Σοπέν/ πέθανε/ τριάντα εννιά ετών/ Τριάντα εννιά ετών/ ηλικία στο Εκουαδόρ/ είναι επίτευγμα σπουδαίο/ Ο Ρεμπτώ/ πέθανε/ τριάντα εφτά χρονών/ Στο Κέηπ-Τάουν/ θα 'ταν ανάμεσα στους γεροντότερους/ Ας μη θρηνούμε/ για εκείνους που πήγαν από πρώιμο θάνατο/ Καλύτερα ας φροντίσουμε/ να πεθαίνουν νωρίς/ όσοι είναι υπεύθυνοι/ για τους πρώιμους θανάτους/ στην Περού, Εκουαδόρ, Κέηπ-Τάουν/ Ετσι θα τιμήσουμε/ τους κλασιστικούς μας» (Πέτερ-Πάουλ Τσαλ: «Ποιημάτω»).

◆ Ριζοσπάστης, 24-5-09: Η αναφορά στο Χ. Φλωράκη δεν έχει ούτε μία γραμμή για την περίοδο της «οικουμενικής». Στο ίδιο φύλλο (internal) ούτε ΜΙΑ γραμμή για τους εργαζόμενους.

◆ Από την Αυγή, 24-5-09 (συνέντευξη Ν. Κωνσταντόπουλου): «Δυστυχώς δεν έχει την πολιτική τολμη (σ.ο.:η σοσιαλδημοκρατία) για γενναία αυτοκριτική και την προγραμματική έμπνευση για τολμηρές πρωτοβουλίες, προς ένα νέο όραμα της ανθρωπότητας και μια νέα σχέση με τις δυνάμεις της αριστερής κοινωνικής πλειοψηφίας. Αυτό ισχύει και γι' αυτές τις δυνάμεις». Δηλαδή, κόψε-ράψε, θα γίνει (ο ίδιος βέβαια) κάπτοις Πρόεδρος, ας πούμε...

◆ Η ΕΠΟΧΗ, 17-5-09: «Για μια Ευρώπη κόκκινη, πράσινη, μωβ». Και κάτι προς το σαλατάι, έχετε;

◆ «Η ζωή του ήταν ...μια απολιτική επανάσταση. Οταν ο «προοδευτικός κόσμος» αγωνιζόταν κατά της δικτα-

τορίας, ο Τζόμας κι η παρέα του αγωνίζονταν να επιβάλλουν το σινεμά του Γκοντάρ, του Φελίνι, του Μπουνιούελ» (Ελευθεροτυπία, Βιβλιοθήκη, 10-4-09). Οταν ο εστεπισμός ανακηρύσσεται (κατά το δοκούν) επανάσταση και φτύνει κατάμουτρα τον «προδευτικό κόσμο» που γέμισε τα ξερονήσια της φασιστικής χούντας.

◆ Επειδή βιάστηκαν να πανηγυρίσουν για το «καινούριο πρόσωπο» στη Ν. Αφρική κάπτοι στην Ελλάδα, να εισπράξουν την ειδηση ότι τον Απρίλη του 2009 ο γιατρόι 28 δημόσιων νοσοκομείων απέργησαν (παρά και ενάντια στη νομοθετική απαγόρευση κάθε απεργίας τους). Λεπτομέρεια; Η κυβέρνηση της Ν. Αφρικής είναι (στην ουσία) το ANC (Μαντέλα, Μπέκι κ.ά.) COSATU (Ομοσπονδία Συνδικάτων) και SACP («Κ.Κ. Ν. Αφρικής». Και (άλλη) μία ενδιαφέρουσα λεπτομέρεια: Το 2007 ο υπουργός Δημόσιας Τάξης και Ασφάλειας της χώρας Τσαρλς Νκακούλα ξαμόλησε το στρατό και τους μπάτους κατά απεργών δημόσιων υπάλληλων. Ο Νκακούλα (τότε) ήταν στέλεχος του «Κ.Κ. Ν. Αφρικής». (οι πληροφορίες από WORKERS VANGUARD, 8-5-09).

◆ Το «αυτάκι» τραβάει η «Διαδρομή Ε.» σε κάπτοιους στη Θεσσαλονίκη «οχετικά με την κατάληψη της Πρυτανείας του ΑΠΘ» (φ.83, Μάης 2009, σελ.5).

◆ Αναφανδόν και ασκαρδαμητή η ΟΑΚΚΕ υπέρ του Παυλίδη – πλάκα (;) έχει. (Νέα Δημοκρατία, Απρίλις 2009). Πρέπει – οπωσδήποτε – να μας πουν τι πίνουν...

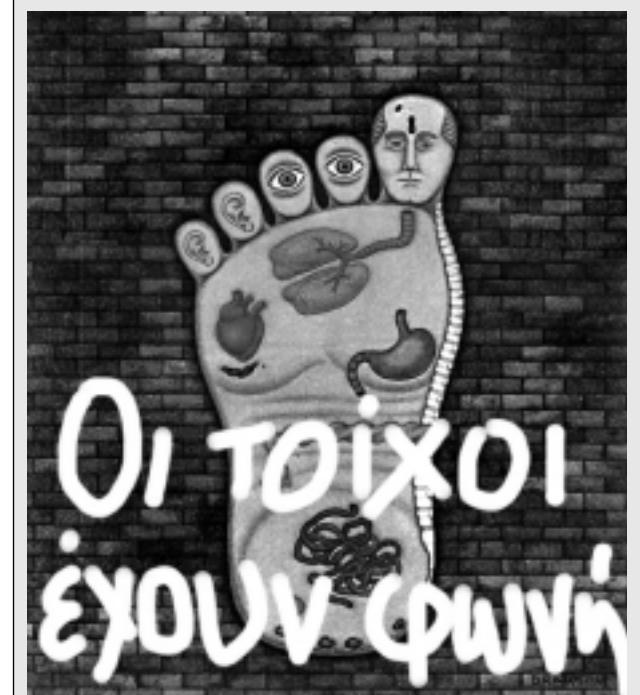
◆ Απολαύστε από ΠΡΙΝ, 24-5-09: «Πρώτο, γιατί στην εποχή της καπιταλιστικής κρίσης απαιτείται μια αντι-καπιταλιστική, επαναστατι-

κή και σύγχρονα κομμουνιστική Αριστερά. Δεύτερο, γιατί σήμερα απαιτούνται ένα κίνημα και μια Αριστερά που να μπορούν να έρθουν σε ρήξη με την Ευρωπαϊκή Ενωση. Τρίτο, γιατί απαιτείται μια Αριστερά της ανατροπής, της επανάστασης και της εργατικής εξουσίας, καθώς με τον Δεκέμβρη του 2008 έχουμε πλέον μπει σε μια νέα φάση της ταξικής πάλης. Τέταρτο, γιατί χρειάζεται σήμερα μια Αριστερά της μοχχητικής και αποτελεσματικής αντιπολίτευσης. Και τέλος, μπλαμπλα-μπλα. Μα είναι όλα αυτά η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, θα ρωτήσουμε καλόπιστοι και κακόπιστοι. Θα ήμοισταν για γλεια εάν απαντούσαμε "ναι". Το NAP (και η κάθε δύναμη από τη δική της σκοπιά) έχει συνειδηση των κραυγαλέων ανεπαρκειών, των μεγάλων αντιφάσεων, το αναπόντητο ακόμα της πρόκλησης. Το εγχείρημα δε θα κριθεί στις εκλογές». Επειδή το έχουμε ξαναδεί το έργο: αφού μόνοι τους ομολογούν ότι η «ΑΝΤΑΡΣΥΑ» είναι μια προεκλογική συγκόλληση, τι άλλο να προσθέσουμε;

◆ «Οι "περιφήμες" επιχειρήσεις του ΚΚΕ, όπως η "Τυποεκδοτική", ο "902", η "Σύγχρονη Εποχή", είναι από εκείνες τις επιχειρήσεις που οι έλεγχοι του πρώην ΣΔΟΕ στα οικονομικά τους είναι τακτικότατοι και ουδέποτε "κατόπιν προειδοποίησης" ...» γράφει ο Ν. Μπαγιόπουλος (27-5-09) στο Ριζοσπάστη. Σαφώς, λοιπόν, έχει επιχειρήσεις ο Περισσός και –απ' όσο ξέρουμε – οι επιχειρήσεις (στον καπιταλισμό) είναι καπιταλιστικές. Αυτό που «δεν αναφέρει» είναι τα κρατικά δάνεια (των καπιταλιστών) στην Τυποεκδοτική (αποσιωπητικά).

◆ Αναφανδόν και ασκαρδαμητή η ΟΑΚΚΕ υπέρ του Παυλίδη – πλάκα (;) έχει. (Νέα Δημοκρατία, Απρίλις 2009). Πρέπει – οπωσδήποτε – να μας πουν τι πίνουν...

Βασιλης

◆ Μην ανέχεσαι να σε φοβίζουν. Φόβισέ τους εσύ. ΚΚΕ ισχυρό (αφίσα)

To εικαστικό μέρος της προεκλογικής αφίσας του Περισσού αποτελείται από δυο όμορφες νεανικές φάτσες. Μιας νέας γυναικίς και ενός νέου άνδρα με κράνος στο κεφάλι. Εργαζόμενοι προφρανώς. Νέοι εργαζόμενοι προς τους οποίους απευθύνεται το σύνθημα-προτροπή της αφίσας. «Μην ανέχεσαι να σε φοβίζουν, φόβισέ τους εσύ». Και πώς θα τους φοβίσει ο νέος εργαζόμενος τους καπιταλιστές; Ψηφίζοντας Περισσό, φυσικά. Δηλαδή, κάνοντας αυτό για το οποίο δεν υπάρχει κανένας φόβος. Μούγκα στη δουλειά, μούγκα στη γειτονιά, μούγκα σκόμια και στο σπίτι, όταν όμως βρεθείς πίσω από το παραβάν, μόνος με ένα μάτσο ψηφοδελτία στο χέρι, επιλέγεις ατρόμητος αυτό του Περισσού, βγάζεις και μια πνιχτή πολεμική κραυγή («δεν σας φοβάμαι, κουφάλες»), σφραγίζεις το φάκελο, τον σαλιώνεις, τον κολλάς, και τον ρίχνεις. Νίκησε!!!!...

◆ Γιατί ψηφίζουμε ΣΥΡΙΖΑ. Ενα μη προεκλογικό φυλλάδιο για τις ευρωεκλογές. Για τις ανάγκες των πολλών (προεκλογικό περίπτερο ΣΥΡΙΖΑ στα Προπύλαια)

Οχι, δεν το διαβάσαμε το φυλλάδιο. Μας εκνεύρισε η βάναυση υποτιμήση της νοημοσύνης μας. Στήνεις προεκλογικό περίπτερο (με δικά μας λεφτά, για να μην ξεχνάμε την τακτική και την έκτακτη επιχορήγηση από τον κρατικό προϋπολογισμό, που μοιράστηκε ο κοινοβουλευτικός θίστας), τυπώνεις προεκλογικά φυλλάδια και μας δουλεύεις ότι δεν είναι προεκλογικά! Εχει και το εναλλακτικό-τρεπήδη δουλέμα τα όριά του.

◆ Λαϊκισμός (σε πράσινο φόντο) ή υπευθυνότητα; (σε μπλε φόντο). Με σύμμαχο εσένα. Νέα Δημοκρατία (γηγαντοαφίσα)

Ελειψη έμπνευσης, θα έλεγε ο επικοινωνιολόγος. Αμυντική

Κάνε δική σου υπόθεση την οικονομική ενίσχυση της «Κόντρας»

Αριθμός λογαριασμού Εθνικής 100-87804638

Το ζήτημα δεν είναι ότι ένας μπάτσος ποδοπάτησε το Κοράνι που είχε στην τσέπη του ένας μετανάστης. Από ανθρώπους που βρίσκονται αεροδρόμιο κατάσταση, από φασιστείδη γεμάτα μίσος για καθετή το διαφορετικό, ειδικά αν αυτό το διαφορετικό έχει μεγαλύτερη ποσότητα μελανήν στο δέρμα του, δεν περιμένουμε τίποτα το διαφορετικό. Το ζήτημα είναι

ξιδιωτικά έγγραφα στους μετανάστες που η πρόθεσή τους είναι να περάσουν transit από την Ελλάδα.

Μπροστά στην κατάσταση που διαμορφώνεται όλοι καλούμαστε να πάρουμε θέση. Πρέπει να διαλέξουμε στρατόπεδο, για να το πούμε καθαρά. Όσο στις χώρες του λεγόμενου τρίτου κόσμου βασιλεύουν οι πόλεμοι, οι οικονομικές καταστροφές και η πτείνα,

Ζητούν και τα ρέστα!

Η στήλη είναι υποχρεωμένη να επανέλθει στο ζήτημα που την απασχόλησε την προηγούμενη εβδομάδα, επειδή ορισμένοι, αντί να σιωπούν, ζητούν και τα ρέστα. Αναφερόμαστε στην απόπειρα που έγινε από το ΨΝΑ και το 18 Ανω να δημιουργήσουν σε συνεργασία με τη νομαρχία Αθηνας μια εταιρία ιδιωτικού δικαίου (αστική μη κερδοσκοπική), προκειμένου να συνεργαστούν στο έργο της απεξάρτησης, με εισήγηση της διευθύντριας του 18 Ανω Κ. Μάτσα.

Διαβάσαμε, λοιπόν, στην «Αυγή» της περασμένης Τρίτης, ότι η παράταξη ΑΡΣΥ (Αριστερή Ριζοσπαστική Συνεργασία Υγειονομικών) του ΨΝΑ εξέδωσε ανακοίνωση στην οποία καταγγέλλει «την κατάπτυστη και συκοφαντική επίθεση που έχει εξαπολύσει το ΚΚΕ κατά της επιστημονικής υπεύθυνης της μονάδας απεξάρτησης "18 Ανω" Κατ. Μάτσα». Καθόλου τυχαία, η «Αυγή» επέλεξε να δημοσιεύσει από τη μακροσκελέστατη ανακοίνωση της ΑΡΣΥ (τη βρίσκαμε ολόκληρη στην ιστοσελίδα της ΑΡΣΥ), την εξής παράγραφο:

«Η Κατερίνα Μάτσα έχει απαντήσει πλήρως στις κατηγορίες που εκτοξεύθηκαν εναντίον της και οι οποίες κατασκευάστηκαν με φραστικά νεφελώματα και βρισιές. Μια κίνηση με διαχειριστικό/διεκπεραιωτικό χαρακτήρα - η σύσταση, δηλαδή, μιας "αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας" ανάμεσα σε δύο νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου για τη μεταβίβαση ενός ποσού για την αγορά ενός κτηρίου, που ο οργανική ανικανότητα, (πέρα από την αντιδραστικότητα) του αστικού κρατικού μηχανισμού αδυνατούσε (ή προσποιούταν ότι αδυνατούσε) να εξασφαλίσει αλλιώς - μετατρέπεται σε "απόπειρα της Κ. Μάτσα για ιδιωτικοποίηση του 18 Ανω και της απεξάρτησης"».

Πράγματι, αυτό είναι το μόνο σημείο της ανακοίνωσης το οποίο έχει γενικότερο ενδιαφέρον, γιατί το υπόλοιπο κείμενο αναφέρεται αποκλειστικά στο ΚΚΕ. Γιατί επέλεξε η «Αυγή» αυτό το απόσπασμα; Μα γιατί οι άνθρωποι του ΣΥΝΣΥΡΙΖΑ πρωταγωνιστούν εδώ και χρόνια στη δημιουργία και εκμετάλλευση ΜΚΟ, επικαλούμενοι τα ίδια επιχειρήματα: την «οργανική ανικανότητα» και τη «γραφειοκρατική ακαμψία» του κράτους. Εν προκειμένω, λοιπόν, βρίσκαν έναν απρόσμενο σύμμαχο όχι στο «στιγματικό ολίσθημα» (όπως παρουσιάστηκε από ορισμένες πλευρές) της Κ. Μάτσα, αλλά στις θέσεις μιας παράταξης, η οποία υποτίθεται πως υπήρξε από παλιά αντίθετη ΑΠΟ ΘΕΣΕΙΣ ΑΡΧΩΝ στη δημιουργία εταιριών ιδιωτικού δικαίου για την ανάπτυξη έργου που θα έπρεπε να γίνεται αποκλειστικά από κρατικούς φορείς.

Το παιχνίδι με την εταιρία που δημιουργείται από δύο ΝΠΔΔ και άρα είναι κάτι το διαφορετικό πρέπει κάποτε να τελειώσει. Δηλαδή, η ΑΡΣΥ είναι υπέρ των εταιριών ιδιωτικού δικαίου που δημιουργούν για παράδειγμα οι ΟΤΑ; Να μας το πει ανοιχτά. Θα ρωτήσουμε και για ένα συγκεκριμένο παράδειγμα. Στην Καρδίτσα έχει δημιουργηθεί από το Δήμο, τη Νομαρχία και Δήμους του νομού η αστική μη κερδοσκοπική εταιρία «Πρόταση Κοινωνικής Παρέμβασης» που αποτελεί «τον καθύλων αρμόδιο φορέα εφαρμογής προγραμμάτων πρωτογενούς πρόληψης της χρήσης εξαρτησιογόνων ουσιών και προσαγωγής της ψυχικής υγείας». Την έφτιαξαν τα ΝΠΔΔ της περιοχής και παίρνει χρηματοδότηση από αυτά και από το κράτος. Συμφωνεί π ΑΡΣΥ με τη δημιουργία τέτοιων εταιριών; Αυτή είναι η πρότασή της; Να περνάνε τόσο σοβαρά ζητήματα, που αναφέρονται στην Υγεία, από εταιρίες ιδιωτικού δικαίου, μέσω των οποίων το κράτος «ξεφορτώνεται» την υποχρέωσή του για χρηματοδότηση ενός τόσο σημαντικού τομέα κοινωνικής πολιτικής; Θα συμφωνήσει π ΑΡΣΥ να δημιουργήσουν και τα νοσοκομεία τέτοιες εταιρίες; Εν προκειμένω, ξεφεύγουμε από τα όρια «ενός περιστατικού» και μπαίνουμε στον πυρήνα μιας θέσης, που πρέπει να είναι καθαρή και όχι με «εξαιρέσεις». Περιμένουμε απαντήσεις.

Ας διαλέξουμε στρατόπεδο

από που ο μπάτσος άντλησε το θράσος να προφεύ σ' αυτή την πράξη και μάλιστα ενώρα υπηρεσίος. Η απάντηση είναι σαφής: η εντολή που έχουν οι μπάτσοι είναι να εξαπολύσουν ένα πογκρόμ κατά των μεταναστών.

Όταν η εντολή είναι «τσακίστε τους», το κάθε ανθρωποποιείδες, με στολή ή χωρίς στολή, θα ενεργήσει αναλόγως. Μετά την κοινή επιχείρηση ΜΑΤ-Χρυσαυγιτών στην Ομόνοια, έχουμε καθημερινές επιθέσεις των τελευταίων ενάντια σε μετανάστες στον Αγ. Παντελήμονα, αλλά και ενάντια σε ανθρώπους που προσπαθούν να τους συγκρατήσουν. Επιθέσεις έχουν δεχτεί δημοσιογράφοι αστικών ΜΜΕ και μέλοι του ΚΚΕ, που είδε φασιστείδες να απειλεί με μοχαΐρι μετανάστη και του είπε «τι πας να κάνεις». Ολές αυτές οι επιθέσεις έγιναν μπροστά στα μάτια της αστυνομίας, που έκανε πτώς δεν έβλεπε. Οι φασιστικές συμμορίες χρησιμοποιούνται πλέον ευθέως από το κράτος, θυμίζοντας μας την περίοδο της «Καρφίτσας».

Η οργή των μουσουλμάνων μεταναστών ξεχελίσε μετά την προσβολή στην Κρήτη, που γι' αυτούς συμβολίζει την ίδια τους την ύπαρξη. Βγήκαν στο δρόμο, ενώ οι πιο νέοι απ' αυτούς δεν δίστασαν να συγκρουστούν με τη ΜΑΤ, να σπάσουν βιτρίνες, να αναποδογυρίσουν αυτοκίνητα (το πνεύμα του Δεκέμβρη έχει αφήσει παρακαταθήκες). Το θρησκευτικό περιβλήμα αυτού του ξεσπάσματος δεν μπορεί να κρύψει τις βαθύτερες αιτίες του, που είναι οι άθλιες συνθήκες ζωής και ο απηγής διωγμός που δέχονται οι μετανάστες, ειδικά αυτοί που έρχονται από τις χώρες της Ασίας και της Αφρικής.

Η κυβέρνηση διοχετεύει τα σχέδιά της σε εφημερίδες. Τελειώνει με τη δημιουργία του στρατόπεδου συγκέντρωσης στον Ασπρόπυργο, όπου θα μεταφέρει τους μετανάστες που θα πιάνουν οι μπάτσοι σε συνεχείς επιθέσεις-σκούπα. Από εκεί θα τους φορτώνει σε αεροπλάνα και θα τους μεταφέρει και άλλους μπάτσους, συνοριοφύλακες, λιμενικούς. Κι επειδή τα κύματα των μεταναστών δεν πρόκειται να σταματήσουν να έρχονται, είναι αποφασισμένη να αντιμετωπίσει το θέμα με περισσότερη καταστολή, εκθέτοντας έτσι το λαό και τη χώρα μας σε κινδύνους. Ο Παυλόπουλος ξεκαθάρισε ότι η κυβέρνηση δεν είναι διατεθειμένη να ικανοποιεί αιτήματα για άσυλο και να χορηγεί τα-

καμία δύναμη δεν πρόκειται να σταματήσει τις μετακινήσεις ανθρώπων προς την εύπορες περιοχές προς αναζήτηση μιας καλύτερης ζωής. Αυτή ήταν, άλλωστε, η πληθυσμιακή κίνηση καθ' όλη τη διαδρομή της ανθρώπινης Ιστορίας. Ή θα γίνουμε μελανοχίτωνες και θα σταθούμε στο πλευρό των δυνάμεων καταστολής ενάντια στους μετανάστες, όπως κάνουν τα διάφορα φασιστείδη, ή θα σταθούμε στο πλευρό των μεταναστών, αντιταλεύοντας μαζί τους την «Ευρωπη φρούριο» και τα αντιμεταναστευτικά πογκρόμ. Η πρώτη τακτική, εκτός όλων των άλλων, είναι και κοντόφθαλμη. Γιατί και οι μετανάστες δεν πρόκειται να καθήσουν με σταυρωμένα χέρια, δεν πρόκειται να ανέχονται επ' άπειρον τους εξευτελισμούς και τη βία. Θα απαντήσουν με τα δικά τους καθάρια.

Το αστικό κράτος έχει όφελος να μας στρώξει σ' έναν ενδοταξικό εμφύλιο. Να χτυπίσουμε με τα ταξικά μας οδέρφια, αντί να ενωθούμε και να παλέψουμε ενάντια στον καπιταλισμό που γεννά τη μετανάστευση. Το αστικό κράτος έχει όφελος να μας στρώξει σ' έναν ενδοταξικό εμφύλιο. Να χτυπίσουμε με τα ταξικά μας οδέρφια, αντί να ενωθούμε και να παλέψουμε ενάντια στον καπιταλισμό που γεννά τη μετανάστευση.

Το παιχνίδι με την εταιρία που δημιουργείται από δύο ΝΠΔΔ και άρα είναι κάτι το διαφορετικό πρέπει κάποτε να τελειώσει. Δηλαδή, η ΑΡΣΥ είναι υπέρ των εταιριών ιδιωτικού δικαίου που δημιουργούν για παράδειγμα οι ΟΤΑ; Να μας το πει ανοιχτά. Θα ρωτήσουμε και για ένα συγκεκριμένο παράδειγμα. Στην Καρδίτσα έχει δημιουργηθεί από το Δήμο, τη Νομαρχία και Δήμους του νομού η αστική μη κερδοσκοπική εταιρία «Πρόταση Κοινωνικής Παρέμβασης» που αποτελεί «τον καθύλων αρμόδιο φορέα εφαρμογής προγραμμάτων πρωτογενούς πρόληψης της χρήσης εξαρτησιογόνων ουσιών και προσαγωγής της ψυχικής υγείας». Την έφτιαξαν τα ΝΠΔΔ τη